

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2001 ΕΤΟΣ 51ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 908 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 2001

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος
ἐν μέσῳ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐπὶ τῆς ἐξέδρας εἰς τόν Κεντρικόν Λιμένα Πειραιῶς.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ 2001

Μόνον μέ εὐλογίαν τοῦ οὐρανοῦ θά ἡδύνατο νά ἐξηγήσῃ κανεῖς τή θαυμασίαν τελετήν τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, πού κατ' ἔτος παραδοσιακῶς τελεῖται τήν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων εἰς τό παραθαλάσσιον κέντρον τοῦ Πειραιῶς.

Εἶναι ἡ ἐξόχως ὁμολογιακὴ τελετὴ διὰ τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους, ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνεται ἐτησίως, ὅμως κάθε φοράν παρουσιάζει κάτι τό μεγαλοπρεπέστερον καί ὠραιότερον, ὡσάν μέ πρωτοφανή ὄψιν, διότι τά αἰσθητήριά μας γεμίζουν ἀπό οὐρανίαν πνευματικὴν ἀγαλλίασιν.

Εἶναι ἀπό τάς ἐξαιρέτους στιγμάς τῆς ζωῆς μας, πού ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νά ἐλέγξῃ τήν πλημμύραν τῶν ιδεωδῶν αἰσθημάτων του ἐκ τοῦ ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ του καί προσφέρει ὁλόκληρον τόν ἑαυτόν του εἰς τόν βωμόν τοῦ καθήκοντος δι' ἓν ὕψιστον ιδεῶδες.

Τό ἀντίκρυσμα τῶν ἱερῶν συμβόλων τῆς πανταχόθεν βαλλομένης Ὁρθοδοξίας καί εἰδικώτερον τῶν συμβόλων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς μαρτυρικῆς μας Ἐκκλησίας εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους τοῦ πατρίου ἐορτολογίου τό ἐγερτήριον σάλπισμα διὰ νέους ἀγῶνας ὑπέρ τῆς πατρώας εὐσεβείας.

Ἡ γοητευτικὴ ὄψις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μεγαλείου κατὰ τήν πορείαν τῆς ἱεράς πομπῆς μέ τήν ὑψηλὰ προπορευομένην εὐμεγέθη εἰκόνα τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ καταστόλιστον μέ ἄνθη καί φερομένην ἐπὶ τῶν ὤμων εὐσταλῶν νέων μέ ἐθνικάς στολὰς δεσπόζουσας τῆς παρατάξεως

Κυρίου, εἶναι ἡ ὁρατὴ μαρτυρία εἰς τό ἄγνωστον κοινόν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, ὅτι «Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις καί, σήμερον τά κάτω τοῖς ἄνω συνεορτάζει», μέ τήν ἐπὶ πλέον ἐνδειξιν τοὺς ὑψωμένους σταυρούς, τά ἐξαπτέρυγα, τά λάβαρα καί τάς σημαίας, ἀκολουθῶς μέ τοὺς Ἀγίους Ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς πού εἶναι τά ζωντανά σύμβολα τοῦ ἀγῶνος μας, τά πλήρη χάριτος καί ιδεολογίας, μέ ἐπίγνωσιν τοῦ ὑψηλοῦ των καθήκοντος, ἀφιερωμένους εἰς τό ἔργον πού ἡ θεία πρόνοια τοὺς ἐνέταξε ἱεραποστόλους εἰς τό κήρυγμα τῆς ἀληθείας, ἐν μέσῳ τοῦ σκοταδισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας, νέους καί γέροντας λευκανθέντας εἰς τόν ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα.

Ἐν συνεχείᾳ μέ τόν χορόν τῶν ὀσιωτάτων Μοναχῶν καί Μοναστριῶν πού σεμνύνουν τά ἱερά Κοινότιά μας μέ νεανικάς μορφάς, εἰς πείσμα τοῦ ἐκτροχιασμοῦ τῆς νεότητος, διὰ νά φανῇ ὅτι «Ἰησοῦς Χριστός ὁ αὐτός εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὡσαύτως, μέ τοὺς καλλιφώνους καί ἀνιδιοτελεῖς ἱεροψάλτες μας, μέ τήν παρεμβολήν τῶν νέων καί νεανίδων μας ἐνδεδυμένων μέ παραδοσιακάς στολὰς εἰς ἐνδειξιν τοῦ ἐλληνικοῦ μεγαλείου, μέ τάς φιλαρμονικάς πού σκορπίζουν εἰς τόν ἀέρα τό γλυκὸν μήνυμα τῆς ἡμέρας καί τέλος μέ τόν πολυάριθμον εὐσεβῆ λαόν τῆς Ἐκκλησίας μας πού ἀκολουθεῖ ἐν κατανύξει τήν πομπήν, εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀκραδάντου πίστεώς του εἰς τά ἱερά θέσμια τῶν Πατέρων, παρὰ τά διαρρεύσαντα 77 ἔτη ταλαιπωρίας καί δοκιμασιῶν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παπικοῦ ἡμερολογίου.

Τό σύνολο ὅλων τῶν ἀνωτέρω λαμπρῶν ψηφίδων τῆς εἰκόνης τῶν Θεοφανείων ἐμφανίζει τό δυναμικόν τῆς ψυχῆς τῶν Γ.Ο.Χ. πού ἐκράτησε ὑψηλὰ τό λάβαρον τῆς πίστεως διὰ μέσου διωγμῶν καί στερήσεων, ἰδίως κατὰ τά ἔτη 1951-1953 τῆς βανανυσότητος πού ἐπέδειξε ἡ Κρατικὴ Ἐκκλησία καθ' ἡμῶν, ὡς ἄλλη ἱερά ἐξέτασις.

Ἄς ἰδῶμεν ὅμως τόν παρατηρητὴν τοῦ ἐφετεινοῦ ἐορτασμοῦ πῶς ἀκριβῶς περιγράφει τήν τελετήν.

Ὁ ἐορτασμός τῶν Θεοφανείων ἔχει δι'

Ὁ χορός τῶν Μοναζουσῶν.

ἡμᾶς τούς Γ.Ο.Χ. ὁμολογιακόν χαρακτήρα. Ἐπικεντρον τοῦ ἑορτασμοῦ καί ἐφέτος ὁ κεντρικός λιμὴν τοῦ Πειραιῶς, ὅπου ὁ παλμός καί ἡ δυναμικότης τοῦ κλήρου καί τοῦ συγκεντρωθέντος πιστοῦ λαοῦ τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς τῆς πρωτευούσης προεκάλεσεν, ἀπ' ὅτι πληροφορούμεθα, ἀνησυχίαν εἰς τούς καινοτόμους ἐκκλησιαστικούς κύκλους.

Τὴν πρωίαν τῆς 6^{ης}/19^{ης} Ἰανουαρίου, μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀποστ. Φιλίππου Πειραιῶς, κατὰ τὴν ὁποίαν συνελευτοῦργησαν οἱ Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καί Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἐσχηματίσθη μεγαλοπρεπὴς πομπή διὰ τὸν Κεντρικόν Λιμένα.

Προεπορεύετο ἡ φιλαρμονική τοῦ Δήμου Βιλλίων. Ἦκολούθουν μαθηταὶ καί μαθήτριαι τῶν Κατηχητικῶν σχολείων μας. Νέοι καί νέες, τὸ ἄνθος τῶν ἐλπίδων μας διὰ τὸ μέλλον, ἐνδεδυμένοι παραδοσιακὰς στολὰς καί φέροντες τὰ λάβαρα τῶν παραδόσεων τοῦ γένους. Δευτέρα φιλαρμονική, ἡ τοῦ Δήμου Κερατσινίου, ἐπαιάνιζεν ἔμπροσθεν τῆς ἐπομένης φάλαγγος. Οἱ λεβέντες τῶν ποντιακῶν σωματείων τιμητικῶς προεπορεύοντο τοῦ τάγματος τῶν Μοναχῶν. Ἀντιπροσωπεῖται ἐκ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς περιοχῆς τῆς Ἀττικῆς παρήλαυνον, ἵνα διὰ τῆς θεᾶς των καί μόνον διατρανώσουν τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, ὡς πάλαι ποτέ ὁ Μέγας Ἀντώνιος, διὰ τῆς διελεύσεώς του καί μόνον ἐκ τῶν ὁδῶν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐστερέωνε τούς Ὁρθοδόξους. Ταύτην τὴν «θεῖαν παρεμβολὴν τῶν θεηγόρων ὀπλιτῶν παρατάξεως Κυρίου» κατὰ τὸν Ὑμνωδόν, ἠκολούθη ὁ χορὸς τῶν Ἱεροφαιτῶν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ χοράρχου κ. Βασιλείου Μαρινέας. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἁγία εἰκὼν τῆς τοῦ Κυρίου Βαπτίσεως, τὴν ὁποίαν ἐκράτουν τέσσαρες φουστανελλοφόροι νεανῖσκοι ἐκ Θηβῶν, δορυφορούμενοι κύκλῳ ἀπὸ σεμνάς

νεάνιδας ἐνδεδυμένας τοπικὰς ἐνδυμασίας τῆς Σαλαμῖνος.

Ἡ τρίτη φιλαρμονική, ἡ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας προεπορεύετο τοῦ Ἱεροῦ κλήρου. Παρατεταγμένον ἱεροπρεπῶς τὸ τίμιον πρεσβυτέριον ἔνθεν καί ἔνθεν περιέβαλε τὰ ἱερά τῆς Πίστεως σύμβολα: τὸν Τίμιον Σταυρόν, τὸν ὁποῖον ἐκράτει ὁ ἀντιπρό-

σωπος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἀγ. Ὁρους Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος π. Γρηγόριος καί τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἔφερεν ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας. Τὴν παράταξιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου κατέκλειον οἱ Ἀρχιερεῖς ἐν μέσῳ τῶν Διακόνων. Ὅπισθεν δὲ τῶν Ποιμένων, ἠκολούθη τὸ ποίμνιον. «Οὐκ ἤκουσεν, γὰρ τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν»...

Ἡ ἐντυπωσιακὴ αὕτη πομπὴ μήκους περίπου δύο χιλιομέτρων, διήλθε διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τοῦ Πειραιῶς καί ἔφθασεν εἰς τὸν Κεντρικόν Λιμένα, ὅπου εὐρίσκετο ἡ μεγάλη προηυτρεπισμένη ἐξέδρα σημαιοστόλιστος.

Ἐκεῖ εὐρίσκοντο πα-

ρατεταγμένοι ὡς τιμητικὸν ἄγγελμα οἱ ἄνδρες τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, σχηματίζοντες διάδρομον ἐστρωμένου δι' ἐρυθροῦ τάπητος ὁ ὁποῖος κατέληγε εἰς τὴν ἐξέδραν. Εἰς τὰς βαθμίδας αὐτῆς ἀνῆλθε πρῶτος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τούς Ἀρχιερεῖς Χίου κ. Στέφανον, Εὐρίπου κ. Ἰουστίνον, Πειραιῶς κ. Γερόντιον, Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομον καί Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριον. Εἰς τὴν ἐστολισμένην μεγάλην ἐξέδραν ἀνῆλθον ἐκτὸς τῶν κληρικῶν καί τῶν Ἱεροφαιτῶν καί οἱ ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν καί τοπικῶν ἀρχῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἡ καθιερωμένη ἀκολουθία καί ἡ τρίτῃ κατάδυσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὑπὸ τὸν παιανισμόν τῶν φιλαρμονικῶν καί τὴν φαλμωδίαν τοῦ ἐν «Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε» ὑφ' ὅλου τοῦ

Ἡ ἁγία εἰκὼν τῶν Θεοφανείων. Ὅπισθεν αὐτῆς διακρίνεται ὁ χοράρχης κ. Βασίλειος Μαρινέας.

Ὁ ἱερός κλῆρος.

λαοῦ. Τόν Σταυρόν ἀνέσυραν τολμηροί κολυμβηταί. Μεθ' ὃ ἡ ὁμολογιακὴ ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου ὡς κατωτέρω:

Λόγος εἰς τὰ Θεοφάνεια τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου

Τίμιον πρεσβυτέριον

Ὅσιώτατοι Μοναχοί καὶ Μονάζουσai

Ἀξιότιμοι Κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς πολιτείας
Λαέ τοῦ Κυρίου περιούσιε.

Μέ ἀγαλλομένην ψυχήν καὶ χαρμοσύνους ὕμνους ὑπεδέχθημεν προλαβόντως τὴν Μητρόπολιν τῶν ἑορτῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Γεννήσεως ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὑπερμεγίστην εὐεργεσίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ σήμερον ἐπιτελοῦμεν χάριτι θεῖα τὴν δευτέραν καὶ μεγάλην ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων, κατὰ τὸ πάτριον ἑορτολόγιον, μεταβάντες πανηγυρικῶς ἀπὸ ἑορτῆς εἰς ἑορτήν!

Γεγονότα ἐξαίσια, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρωπότης ὥφειλε νὰ συνειδητοποιήσῃ καὶ ἀξιολογήσῃ θεαρέστως, ὑπεραιρομένη τῶν ἐμπαθῶν ἐπιδιώξεων καὶ ἁμαρτωλῶν κλίσεων καὶ ἀναδιβαζομένη εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ μακαρίας καὶ ὑπερτίμου ζωῆς τῶν πρωτοπλάστων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ συμφώνως πρὸς τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἐνεργεῖται τὸ μέγα μυστήριον τῆς καθάρσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἐν Χριστῷ υἰοθεσίας, διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τοῦ θείου δηλαδὴ

βαπτίσματος.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰ καὶ ἀναμάρτητος, πρῶτος ὑπέδειξε τὸν τρόπον τοῦ καθαρμοῦ ἀπὸ τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας, καθαγιάσας τὸ μυστήριον τοῦτο καὶ εἶτα ἐξαποστείλας τοὺς μαθητάς εἰς τὸν κόσμον διὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸ βάπτισμα τῆς Ἀνθρωπότητος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρῶτα θιασῶται καὶ ὁπαδοὶ ἐγενόμεθα ἡμεῖς, τὸ Ἑλληνικὸν γένος, οἱ ὅποιοι πρῶτοι παρελάβομεν τὴν ἀληθῆ

πίστιν ἐκ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ διεδόσαμεν τὸ ἀληθές μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀνά τὸν κόσμον μέ τὴν πλουσίαν καὶ παγκόσμιον τότε ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Ἔχομεν ὅθεν ὡς Ἔθνος τὸ τιμητικὸν προνόμιον τῆς προπορεύσεως εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἀνά τὸν κόσμον, ἡ ὁποία ἐμεγαλουργήσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ὡς Σοφία Θεοῦ καὶ πατερικὴ Θεολογία, κατὰ συνέχειαν τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου τῆς ἐποχῆς τοῦ Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους καὶ λοιπῶν φιλοσόφων.

Ἡ ἐξ οὐρανοῦ ἀποκάλυψις τῆς Θεογνωσίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον, εὔρε πρόσφορον ἔδαφος εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὡς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος καὶ περὶ τὰ θεῖα ἐντρυφώντας, καθὼς ἐμφαίνεται κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον. «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι κατὰ πάντα ὡς δεισδιαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ· διερχόμενος γάρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν,

Οἱ Ἀρχιερεῖς προπορευόμενοι τοῦ ποιμνίου.

εὔρον βωμόν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο ἀγνώστῳ Θεῷ. "Ὁν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλω ὑμῖν» (Πρ. Ἀπ. ΙΖ' - 23).

Ἐνυπῆρχεν ἄρα εἰς τὴν φυλὴν μας ζωηρόν τό ἐνδιαφέρον περί Θεοῦ· καί ἡξιολογήθη τοῦτο προσφόρως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Πατέρων, οἱ ὅποιοι ἀξιοχρέως ἀνέπτυξαν τὴν Θεολογικὴν ἐπιστήμην διατυπῶντες ἐπακριβῶς διὰ τοῦ ἐλληνικοῦ λόγου τὰ δόγματα τῆς ἀποκεκαλυμμένης ἀληθείας, ἡ ὁποία εἶναι ἀνεπίδεκτος πάσης ἀνθρωπίνης παρεισδύσεως καὶ ἀλλοιώσεως.

Ἐδογμάτισαν ὅθεν μέ βάσιν καὶ ἀρχὴν τό ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ παρέδωσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ὀρθὴν δόξαν περί πίστεως μέ τό ὠραῖον τίτλον «Ὁρθοδοξία»!

Τοῦτον τόν πνευματικόν θησαυρόν παραλαβόντες ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες ὡς ἀπόγονοι τῶν σοφῶν διδασκάλων, διεφυλάξαμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἀντιμαχίσαντες κατὰ ἀναριθμῆτων ἐχθρῶν τῆς πίστεως, αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν, καὶ διαφυλάσσομεν χάριτι θεῆς ἕως τῆς σήμερον σῶον καὶ ἀκέραιον, δι' ὃν λόγον καὶ σήμερον ἐπιτελοῦμεν Θεοφάνεια κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Οὗτος ὁ θησαυρός τῆς πίστεως, ἡ ὀρθοδοξία δηλαδή, συνυφασμένος μέ τό ἐλληνικόν στοιχεῖον ἀπετέλεσαν ταυτόσημες ἔννοιες καὶ μεγαλοῦργησαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ἐχομεν ὅθεν ὡς Ἕθνος ἐλληνικόν ἐξαίρετον τὴν τοιαύτην τιμὴν καὶ σεμνυνόμεθα διὰ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐγκαυχώμεθα, ὅχι μόνον ὡς ἱστορικόν παρελθόν ἀλλὰ καὶ ὡς παρόν, διὰ τὰ ἰδεώδη ἐνός ἀξιοπρεποῦς πολιτισμοῦ καὶ συμπεριφορᾶς ἔναντι οἰασδήποτε ἀνθρωπίνης φυλῆς καὶ ιδεολογίας.

Ζῶμεν ὅμως εἰς ἐποχὴν κρίσεως τῶν ἀξιῶν καὶ ἀντιμετρήσεως, μέ στόχον τόν ὑλιστικόν λεγόμενον πολιτισμόν καὶ τὴν ἐπιδίωξιν ὑποταγῆς εἰς τό χρήμα καὶ τὴν δουλείαν τῆς συνειδήσεως εἰς τὰ ἐπίκαι-

ἽΟ ιερός κλῆρος ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς ἐξέδρας.

ρα καὶ παρερχόμενα καὶ εἰς ξένας καὶ ἀλλοτρίας δοξασίας.

Ὅλη δέ ἡ προσπάθεια τείνει σήμερον πρὸς παγκοσμιοποίησιν τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς ἀντίθεσιν τῆς ἀπ' ἀρχῆς κόσμου καθεστικίας τάξεως τῶν κατοικούντων τὴν γῆν ἀνθρώπων, φυλῶν, λαῶν καὶ γλωσσῶν.

Εἰς τὴν χοάνην αὐτὴν τῆς πανσπερμίας τῶν ἔθνων τό Ἑλληνικόν στοιχεῖον μέ τὴν κοσμογονικὴν ἱστορίαν του πρέπει νά διατηρηθῇ ὡς ὅσιν ἐν ἐρήμῳ. Καὶ δύναται νά ἐπιτευχθῇ τοῦτο μόνον διὰ τῆς διατηρήσεως τῆς ὀρθοδόξου πί-

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένην Σου Κύριε».

Οί εκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

στεως, τῆς μόνης σωζούσης ἀληθείας ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἀνάγκη ὅθεν νά διαφυλάξωμεν ἀσύλητον τόν οὐράνιον τοῦτον θησαυρόν ἐντός τῶν καρδιῶν μας διά νά διασωθῇ καί ὁ ἐθνισμός μας, τό ἐκλεγμένον Ἔθνος παρά Θεοῦ, καθώς ἀπεφάνθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς μαθητάς ὅτε ἐζήτησαν ἔλληνες νά τόν ἴδουν, εἰπών: «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου!» καί πρὸς τοὺς Ἰουδαίους: «ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρπούς αὐτῆς» (Ματθ. ΚΑ, 43).

Ἀγαπητοί. Τοιαύτης τιμῆς ἀξιωθέντες παρά Θεοῦ καί ἐκτιμώντες πρεπόντως τήν ἰδιαιτερότητά μας ὡς ἔθνος ἑλληνικόν, ἅς διατηρήσωμεν ἀντί πάσης θυσίας τήν Ὁρθοδοξίαν μας ἀγνήν εἰς τήν ἐποχήν ταύτην τῆς ἀμειλίκτου πολεμικῆς ἐναντίον αὐτῆς ὑπὸ ποικιλνύμων ἐκ συστήματος ἐχθρῶν.

Δηλώσεις πρὸς τοὺς δημοσιογράφους.

Θά ἐπιβιώσωμεν οὕτω, ὡς Ἑλληνορθόδοξον ἔθνος, ἔχοντες σύμμαχον τήν θείαν συναντίληψιν καί εὐλογίαν τῆς ἐν Ἰορδάνῃ φανερωθείσης Τρισυποστάτου Θεότητος, ἧς τῇ θείᾳ χάριτι ἀξιοθεύημεν, ἵνα διέλθωμεν καί τήν πρώτην χρονικὴν περίοδον τῆς εἰσόδου μας εἰς τήν τρίτην χιλιετηρίδα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἥτοι, τοῦ ἔτους 2001, ἐν υἰείᾳ καί εἰρήνῃ τῇ ἀπὸ Θεοῦ.

Χαιρετίζομεν ἐν κατακλείδι μετὰ χαρᾶς τήν παροῦσαν ἑορταστικὴν σύναξιν, ὡς ἐκδήλωσιν ὑψηλοῦ καθήκοντος καί μαρτυρίαν σεβασμοῦ καί τιμῆς πρὸς τήν παράδοσιν τῶν Πατέρων καί ἐξόχως ὡς ἱερόν κήρυγμα, ὅτι «Σήμερον τῶν ὑδά-

των ἀγιαζεται ἡ φύσις» καί «Σήμερον τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνεορτάζει», κατὰ τὰ ἔκπαλαι ἡγιασμένα καθεστῶτα τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ Θεόν καί ὄχι κατὰ τό πνεῦμα τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.

Πατρικῶς δέ ἐπευλογοῦντες ὑμᾶς εὐχόμεθα τήν σωτήριον χάριν τοῦ Ἰορδάνου πλουσίως ἐπιδαψιλευομένην ἐφ' ὑμᾶς καί τοὺς οἰκείους σας καί ἐπιφωνοῦμεν χαρμοσύνης:

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα παρά Κυρίου.

Τήν ἐκδήλωσιν ἐτίμησαν διά τῆς παρουσίας των οἱ ἐξῆς: οἱ κ.κ. Βουλευταὶ Ἀν. Νεράντζης, Παν. Μελᾶς καί Βασ. Μιχαλολιάκος, οἱ πρ. Βουλευταὶ Ἡλ. Βουγιουκλάκης, Ι. Τραγάκης, Ι. Ἀράπης, ὁ Ἀντινομάρχης Κύρ. Σιφνάκης, ὁ Νομαρχ. Σύμβουλος Δρ. Βρετάκος, ὁ Δήμαρχος Κορυδαλλοῦ κ. Χρήστου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Κοβάτσος, ὁ ἐπιτ. Πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου Πειραιῶς Π. Μαντούβαλος, οἱ Δήμαρχοι Βιλλίων κ. Κ. Μακρινόρης καί Ἐρυθρῶν κ. Γ. Γέρου, ὁ Πολιτευτὴς Εὐαγγ. Ἀγαπίου, ὁ Κεντρικὸς Λιμενάρχης Πειραιῶς, πρόεδροι Συλλόγων κ.ἄ.

Μετά τό πέρας τῆς ἐκδηλώσεως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος κ. Χρυσόστομος καί ὁ Σεβ/τος Μητρ/της Πειραιῶς προέβησαν εἰς δηλώσεις πρὸς τοὺς παρισταμένους δημοσιογράφους τῶν τηλεοπτικῶν συνεργειῶν τῶν σταθμῶν «Ἄλφα», «Ἀντένα», «Στάρ» καί «Σέβεν».

Τέλος ὁ Μακαριώτατος εὐλογῶν τό πλήθος, ἐποίησε τήν ἀπόλυσιν εὐχηθεὶς καταλλήλως πολλὰ τὰ ἔτη καί εὐλογημένα παρά Κυρίου.

Ο έορτασμός τῶν Θεοφανείων εἰς τήν ὑπόλοιπην χώραν

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος μετά τήν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης ἐτέλεσεν τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ εἰς τό προαύλιον τοῦ Ναοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἐσχηματίσθη ἡ ἱερά πομπή πρὸς τόν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς

τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης. Ἀκολουθοῦσαν τὰ λάβαρα, τὰ ἑξαπτέρυγα, οἱ νεανίσκοι καί νεάνιδες ἐνδεδυμένοι παραδοσιακάς ἐνδυμασίας καί ὁ ἱερός κλῆρος τῆς Θεσσαλονίκης περιβάλλων τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ. Μάξιμον.

Ἀψηφώντας τό δριμύ ψῦχος, γενναῖα παλληκάρια τῆς πρωτευούσης τῆς Μακεδονίας μας, ἐρρίφθησαν εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Θερμαϊκοῦ διά νά ἀνασύρουν τόν Τίμιον Σταυρόν.

ΚΑΒΑΛΑ

Ὁ αἰδεσιμώτατος π. Θωμᾶς Ταμπάκος ἐνῶ ρίπτει τόν Τίμιον Σταυρόν εἰς τόν λιμένα τῆς Καβάλας, τῆς ἱστορικῆς πόλεως τῶν Φιλίππων.

ΣΕΡΡΕΣ

Εἰς τὰς Σέρρας ὁ ἐκεῖ ἐφημέριος τῶν Γ.Ο.Χ. αἰδεσιμώτατος π. Νικόλαος Μαντιός, μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Ν. Γεν. Θεοτόκου, ἐτέλεσεν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐσχηματίσθη ἡ πομπή πρὸς πλησιόχωρον χεῖμαρρον διὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

ΧΑΛΚΙΣ

Εἰς τὴν Χαλκίδα τῆς τελετῆς τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ὁ ὁποῖος διακρίνεται ἐπὶ τῆς ἐξέδρας πλησίον τοῦ δραστηρίου ἐφημερίου τοῦ ἱ. ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Πανοσ. π. Τιμοθέου Βλάχου. Παρέστησαν ὁ Δήμαρχος, ὁ Ἀντινομάρχης καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Χαρακτηριστικόν εἶναι ὅτι διὰ νὰ ἀνασύρουν τὸν Τ. Σταυρόν ἐρρίφθησαν εἰς τὰ παγωμένα ὕδατα τοῦ Εὐρίπου δώδεκα νέοι Χαλκιδεῖς.

ΣΑΜΟΣ

Αἱ ἀκριτικάί μας νῆσοι δέν παρέλειψαν νὰ δώσουν τό παρόν εἰς τὸν ὁμολογιακόν ἑορτασμόν τῶν Θεοφανείων. Εἰς τὴν Σάμον τὸν καθαγιασμόν τῶν ὑδάτων ἐτέλεσεν ὁ πανοσ. ἱερομ. π. Ἀγαθάγγελος Σαμαρᾶς.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

‘Ο ἱερός κλῆρος καί οἱ ἀρχιερεῖς Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος καί Βρεσθένης κ. Θεοδοσίος προπορευόμενοι τῶν Κορινθίων Γ.Ο.Χ. κατευθύνονται εἰς τόν λιμένα τῆς Κορίνθου διά νά τελέσουν τήν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Λόγος εἰς τά Θεοφάνεια ἐκφωνηθεῖς ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλινίκου ἐν Κορίνθῳ

«Σήμερον ἡ Ἱερά καί μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται»

Μέ τά λόγια αὐτά ἡ Ἐκκλησία μας ἐκφράζει τά συναισθήματά της γιά τήν σημερινή γιορτή. Εἶναι συναισθήματα χαρᾶς καί εὐφροσύνης γιά τό μεγάλο αὐτό γεγονός. Ποιό εἶναι ὅμως αὐτό τό γεγονός;

Εἶναι ἡ βάπτισις τοῦ Κυρίου στόν Ἰορδάνη ποταμό.

Ὁ Κύριος, προτοῦ ἀρχίσει τήν δημόσια ἐμφάνισή του, σέ ἡλικία 30 ἐτῶν, πηγαίνει στόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο καί βαπτίζεται, σάν ἕνας κοινός ἄνθρωπος. Δέν εἶχε ἀνάγκη ὁ Χριστός ἀπό βάπτισμα, γιατί δέν εἶχε ἁμαρτίες. Βαπτίσθηκε ὅμως γιά νά δώσει σέ μᾶς τούς ἀνθρώπους παράδειγμα πρὸς μίμηση καί νά «πληρώσῃ πᾶσαν δικαιοσύνην», (Ματθ. γ',15), δηλαδή νά τηρήσῃ τόν νόμο καί ἔτσι νά ἐκπληρωθοῦν οἱ προφητεῖες, πού ἐκατοντάδες χρόνια πρὶν εἶχαν περιγράψῃ τό γεγονός.

Γιά τό μυστήριό τῆς βάπτισις τοῦ Χριστοῦ θά ἔπρεπε νά μιλάμε πολύ.

Ἐμεῖς ὅμως, θά σταθοῦμε σέ τρία μόνο σημεία, μέ πολύ λίγα λόγια.

Πρῶτον: μέ τή βάπτισις τοῦ Χριστοῦ ἀποκαλύ-

φθῆκε, φανερώθηκε ἡ προσκύνησις τῆς Ἀγίας Τριάδος. Φανερώθηκε ἡ ἐνέργεια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὡς φωνή τοῦ γεννήτορα Πατέρα καί σάν περυστέρι τό Ἅγιον Πνεῦμα πετοῦσε πάνω ἀπ' τήν κεφαλή τοῦ βαπτιζομένου Κυρίου. Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ Θεός ἀποκάλυψε στοὺς ἀνθρώπους τήν προσκύνησή Του, ὡς τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Ὅχι μόνο τήν ἐποχή ἐκείνη, ἀλλά καί σήμερα, ἰδιαίτερα σήμερα, οἱ ἄνθρωποι προσκυνοῦν καί λατρεύουν ἄλλους θεούς, ψεύτικους! Πέρασαν δύο χιλιάδες χρόνια, ἀφότου ἦλθε ὁ Χριστός στόν κόσμο, κι' οἱ ἄνθρωποι ἐξακολουθοῦν νά εἶναι εἰδωλολάτρες! Ἐχουνε ἐφεύρει καί θεοποιήσῃ ὑλικά πράγματα, ὅπως τό χρῆμα, τήν δόξα, τίς ἡδονές, τίς ἀπολαύσεις, τά ἀξιώματα, τήν ἐξουσία, τήν διαφθορά καί τόσα ἄλλα!

Σ' αὐτή τήν κατάστασις ἡ σημερινή γιορτή μᾶς σαλπίζει ἕνα μήνυμα: μᾶς λέει ὅτι ἕνας εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός! Ὁ Τριαδικός Θεός, ἡ προσκύνησις τοῦ ὁποίου φανερώθηκε στόν Ἰορδάνη! Καί ὅποιος προσκυνᾷ ἄλλους, ψεύτικους θεούς, δέν εἶναι χριστιανός! Εἶναι στήν πλάνη, στή δυστυχία καί ἀπώλεια, γιατί ὅπως λέγει ὁ ψαλμωδός «οἱ μακρύνοντες ἀπό σοῦ, ἀπολλοῦνται» (Ψαλ. οβ', 27).

Δεύτερον: Μέ τή βάπτισή Του ὁ Κύριος δίδαξε σέ μᾶς τούς ἀνθρώπους, πώς ὅποιος δέν βαπτισθῇ, δέν σώζεται. Γι' αὐτό στό Εὐαγγέλιο λέει, «ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεὶς σωθήσεται» (Μάρκ. 1στ', 16).

Μέ τό βάπτισμα γίνεται ὁ ἄνθρωπος μέλος τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Γιά νά σωθῇ ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά ἐνωθῇ μέ τήν Ἀγία Τριάδα. Καί ἡ ἐνωση αὐτή γίνεται μέ τήν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Κυρίου. Δηλαδή ἐνώνεται ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Χριστό, γίνεται μέλος τοῦ σώματός Του καί ἔτσι, μέ γέφυρα τήν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ, ἐνώνεται μέ τόν Θεό, γίνεται κατά χάρη Θεός.

Τό νά εἶναι κάποιος μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, σημαίνει ὅτι πρέπει νά εἶναι μέλος τῆς Ἐκκλησίας. Καί ἐδῶ, στό σημεῖο αὐτό, εἶναι τό κρίσιμο στοιχεῖο, πού ἐκμεταλλεύεται ὁ διάβολος.

Ἄν ὁ Χριστός ἵδρυσεν τήν Ἐκκλησίαν Του. Κι' αὐτή εἶναι μία, εἶναι τό σῶμα Του. Ὁ διάβολος ἱδρύει τίς δικές του ψευδεκκλησίες, πού εἶναι πολλές. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σώζει τόν ἄνθρωπο, ἄν ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος θελήσῃ νά σωθῇ. Οἱ ψευδεκκλησίες τοῦ διαβόλου δέν σώζουν. Κολάζουν, ὅσους ἐντάσσονται σ' αὐτές. Ὁ διάβολος ὅμως ὑπόσχεται ὅτι σ' αὐτές, τίς δικές του ψευδεκκλησίες, βρίσκεται ἡ ἀλήθεια καί ἡ σωτηρία. Κι' ἔτσι παραπλανᾷ πολύ κόσμον. Αὐτό εἶναι ἡ αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀπ' τήν ὁποία, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη αἵρεση, κινδυνεύει σήμερα ἡ Ὁρθοδοξία!

Ἡ Ἐκκλησία πού ἵδρυσεν ὁ Χριστός εἶναι ἡ γνησία ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. ἔχει θεμέλιό Της τούς δώδεκα Ἀποστόλους καί τήν ὀρθή πίστη, πού ἐκεῖνοι μᾶς παρέδωσαν. Ἐπομένως, ἄν μία ομάδα χριστιανῶν ἐμφανίζεται ὅτι εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὅμως δέν ἔχει τήν ὀρθή πίστη πού μᾶς παρέδωσαν διά μέσου τῶν ἁγίων

Πατέρων οἱ Ἀπόστολοι, αὐτή ἡ ομάδα δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ!

Τέτοιες ομάδες εἶναι οἱ ομάδες τῶν αἰρετικῶν καί τῶν σχισματικῶν, πού ἀπεκόπησαν ἀπ' τήν Ἐκκλησίαν, ὅπως εἶναι σήμερα οἱ Μονοφυσίτες, οἱ Παπικοί, οἱ Προτεστάντες, οἱ Οἰκουμενιστές, πού τό 1924, παρά τά ἀναθέματα τριῶν Πανορθόδοξων Συνόδων τῶν ἐτῶν 1583, 1587 καί 1593, ἄλλαξαν στήν λατρεία μας τό ἐκκλησιαστικό ἑορτολόγιο. Ἔτσι, ἡ κακόδοξη Ἱεραρχία τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου τό 1924 ἀποκόπηκε ἀπ' τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησίαν. Ὅσοι ἔμειναν πιστοί στήν Παράδοση τῆς ὀρθοδοξίας καί δέν δέχθηκαν νά προσθέσουν, ἢ ν' ἀφαιρέσουν, κάτι ἀπ' αὐτή, αὐτοί καί μόνον ἐξακολουθοῦν νά εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Κι' αὐτοί, εἴμαστε ἐμεῖς, οἱ γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ὅπως μᾶς ὀνομάζει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων κι' ἄλλοι Πατέρες.

Ἀλλά, καί ὅσοι, μετά τό 1924, ἀπέκοψαν τόν ἑαυτό τους ἀπ' τήν Ἐκκλησίαν μέ τά διάφορα σχίσματά τους, ἔχασαν τήν σωτηρίαν τους!

Οἱ ἅγιοι Πατέρες εἶναι σαφεῖς, ὅταν λένε «ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησίαν, δέν ὑπάρχει σωτηρία». Γι' αὐτό ὅλους αὐτούς, ἰδιαίτερα ἀπό τό 1924 καί μετά, πού ἀπέκοψαν τόν ἑαυτό τους ἀπ' τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησίαν τοὺς καλοῦμε νά ἐπανέλθουν μέ ἀληθινὴ μετάνοια στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτή καί μόνον εἶναι ἡ κατὰ Θεόν «ἐνωση», γιά τήν ὁποία σήμερα μιλᾷνε πολλοί! Κι' ἐμεῖς, τή στιγμὴ αὐτὴ ἀπευθύνουμε ἑκκληση: ὅσοι ἔφυγαν ἀπὸ τήν Ἐκκλησίαν μας νά ἐπανέλθουν! Τοὺς ἀναμένουμε!

Ὁ κάθε Χριστιανός, πού θέλει τήν σωτηρίαν του ὀφείλει νά ἐξετάσῃ ποιὰ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ! Εἶναι Ἐκκλησία ἐκεῖνοι πού δέν σέβονται τήν Παράδοση; ΟΧΙ! Ὅσοι ἀθετοῦν τήν Ὁρθόδοξη πίστη; ΟΧΙ! Ὅσοι συλλειτουργοῦν μέ τόν Πάπα; ΟΧΙ! Ὅσοι εἶναι πράκτορες τῶν Τούρκων τοῦ Σιωνισμοῦ καί ἄλλων σκοτεινῶν δυνάμεων; ΟΧΙ! Ὅσοι εἶναι καθηρημένοι; ΟΧΙ!

Ἡ εὐθύνη γιά τήν σωτηρία βαρύνει τόν καθένα μας. Γι' αὐτό ὁ καθένας μας, ἅς ἀναλάβῃ τίς εὐθύνες του!

Καί ἕνα, **τρίτο** καί τελευταῖο σημεῖο πού θέλω νά θίξω εἶναι τοῦτο: Μέ τήν βάπτισιν τοῦ Κυρίου ἁγιαζονται ὄχι μόνο τά ὕδατα τοῦ Ἰορδάνη, ἀλλά καί ὁλόκληρη ἡ φύσις, τό σύμπαν. Ὅποιος παρακολουθήσῃ τά τροπάρια τῆς σημε-

ρινής γιορτής θά ἰδῇ, ὅτι συνεχῶς αὐτά ἀναφέρονται στή φύση, στά ὕδατα, στους ποταμούς, στίς θάλασσες, στή ξηρά, στό στερέωμα κ.λπ. Κι' αὐτό εἶναι δικαιολογημένο, γιατί μέ τήν ἁμαρτία τῶν πρωτοπλάστων ὅπως λέει ὁ Ἄπ. Παῦλος, «πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καί συνοδύνει ἄχρι τοῦ νῦν» (Ρωμ. η', 22). Καί θά «συστενάζει καί συνοδύνει» μέχρι τή Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία, ὅποτε τό σύμπαν ὁλόκληρο θά κατακαῇ, καί θά ὑπάρξῃ καινούργιος οὐρανός καί καινούργια γῆ, ὅπως λέει ὁ Ἄπ. Πέτρος «καινοῦς οὐρανοῦς καί γῆν καινήν προσδοκῶμεν» (Β' Πέτρ. γ', 13).

Ὁ Χριστός ὅταν ἐδημιούργησε τό σύμπαν, τό ἐδημιούργησε «καλό λίαν»! Οὔτε σεισμοί γίνοντουσαν, οὔτε ἀνομβρίες, οὔτε πλημμύρες, οὔτε ἄλλες φυσικές καταστροφές ὑπῆρχαν. Ὅλα αὐτά συμβαίνουν μετά τήν παρακοή τῶν πρωτοπλάστων.

Καί οἱ συμφορές αὐτές θά αὐξάνονται, ὅσο ἡ ἀνθρωπότητα θά βαδίζει στους ἔσχατους καιρούς, πρίν τή Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Τό θεόπνευστο βιβλίό τῆς Ἀποκαλύψεως, τό ὁποῖο ἔγραψε ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, πρίν ἀπό 1900 χρόνια περίπου, προφητεύει μερικά φοβερά πράγματα, τά ὁποῖα ἤδη ἀρχίζουν νά ἐπαληθεύονται στίς μέρες μας.

Ὅπως διαβάζουμε σ' αὐτή, καί ἰδιαίτερα στά κεφάλαια η', θ' καί ιστ', στίς ἔσχατες μέρες πού θά ἔρθῃ ὁ ἀντίχριστος, λόγω τῆς ἀσέβειας, ἁμαρτίας καί ἀποστασίας τῶν ἀνθρώπων θά ἐκραγῇ ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ σέ ὅσους δέν θά φέρουν τό σφράγισμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ διά τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος δεδομένη καί παραμένουσα θεία χάρις στόν ἀληθινό πιστό Χριστιανό.

Θά γίνουν λέει, φοβερές συμφορές καί καταστροφές.

Θά κατακαῇ ἀπό θεομηνία φωτιάς τό 1/3 ἀπ' τήν βλάστηση τῆς γῆς, ὅπως δέντρα, χόρτα, καλλιέργειες κ.λπ.!

Θά φοβήσουν τό 1/3 τῶν ψαριῶν στίς θάλασσες ἀπό τή μόλυνση!

Θά μολυνθοῦν τό 1/3 ἀπ' τά ποτάμια καί τίς πηγές τῶν ὑδάτων μ' ἀποτέλεσμα νά δηλητηριάζονται οἱ ἄνθρωποι καί νά πεθαίνουν!

«Ὁμοιώματα ἀκρίδων» ἀπ' τόν οὐρανό πού θά ἔχουν σιδερένιους θώρακες καί θά πετοῦν κάνοντας θόρυβο σάν νά τρέχουν σέ πόλεμο πολλά ἄρματα ἵππων, θά σπέρνουν ἀπ' τίς οὐρές τους τόν θάνατο στους ἀνθρώπους!

Θά γίνουν καταστρεπτικές εἰσβολές καί ἐπιδρομές ἀπό στρατεύματα, πού θά ἔχουν θώρακες πύρινους. Ἀπ' τά ἄλογά τους θά βγαίνει φλόγα, καπνός καί θειάφι. Ἀπ' τούς πολέμους αὐτούς θά καταστραφῇ τό 1/3 τῆς ἀνθρωπότητας.

Θά γίνουν μεγάλες φυσικές καταστροφές, ὅπως σεισμοί, καύσωνες κ.λπ. διότι ὁ ἥλιος θά καίει!

Οἱ συγκλονιστικές αὐτές περιγραφές τῆς Ἀποκαλύψεως ἀποκαλύπτουν ὅσα ἤδη ἀρχίζουν νά ἐκτυλίσσονται στίς μέρες μας μέ καταστροφές, ὄχι μόνο φυσικές, (ὅπως πλημμύρες, ἀνομβρίες, πυρκαγιές, καύσωνες, σεισμοί, κατολισθήσεις κ.λπ.), ἀλλά καί τεχνικές, ἐπιδιωκόμενες ἀπ' τόν ἄνθρωπο (ὅπως πόλεμοι, βομβαρδισμοί, μόλυνση τῆς ἀτμόσφαιρας, τῶν ὑδάτων, τῶν θαλασσῶν, τῶν πηγῶν, τῶν ποταμῶν, τῆς γῆς, τῶν τροφῶν μας κ.ο.κ.)!

Αὐτή εἶναι ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ, πού εὐχόμεθα νά ἀφήσῃ ἀνέγγιχτους ὅσους ἔχουν τή σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὁ ἁγιασμός μας μέ τή χάρη Του. Καί γι' αὐτόν τόν ἁγιασμό τῶν πιστῶν, ἀλλά καί τῆς φύσεως παρακαλέσαμε σήμερα τό Θεό. Καί τόν παρακαλοῦμε συνεχῶς. Ἀλλά, δέν εἶναι ἀρκετό αὐτό, τό νά παρακαλοῦμε μόνο τό Θεό νά μᾶς φυλάξῃ ἀπ' τά κακά, τίς παγίδες τοῦ διαβόλου. Πρέπει ὅλοι μας νά ἐπιδιώκουμε τόν ἁγιασμό μας αὐτόν, μέσα ἀπ' τήν Ἐκκλησία, πού εἶναι ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας.

Εἶθε ὁ Κύριός μας, πού γιά χάρη μας ἔγινε ἄνθρωπος καί καταδέχθηκε νά βαπτισθῇ στόν Ἰορδάνη ἀπό τόν Ἰωάννη, σάν ἓνας κοινός ἄνθρωπος νά μᾶς ἀγιάζει πάντοτε καί νά μᾶς προφυλλάσσει ἀπό τήν δίκαια ὀργή Του πού θά «ἐκσπάσῃ ἐπί τούς υἱούς τῆς ἀπειθείας».

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χειροτονίαι Κληρικῶν

*‘Ο ιερός κλῆρος τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπλουτίσθη μέ πέντε νέους κληρικούς.
Εἰς ὅλους εὐχόμεθα νά εἶναι στερεωμένοι καί νά ὑπηρετήσουν
μέ φόβον Θεοῦ τό ἱερόν Θυσιαστήριον.*

Ἱεροδιάκονος Εὐθύμιος

Τήν 9/22 Νοεμβρίου 2000 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος ἐχειροτόνησε τόν ὑποτακτικόν του π. Εὐθύμιον Ἀλιπράντην Ἱεροδιάκονον.

‘Ο νεοχειροτονηθεῖς ἔχει εἰς τήν ὑπακοήν πλησίον τοῦ Γέροντός του Σεβασμιωτάτου κ. Ἰουστίνου πέντε ἔτη καί τήν παραμονήν τῆς χειροτονίας του ἐκάρῃ μεγαλόσχημος μοναχός.

Ἱεροδιάκονος Φιλόθεος

Ἐγεννήθη εἰς τήν Ἑλλάδα καί εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν ἦλθεν εἰς Τορόντο Καναδᾷ μετά τῆς οικογενείας του. Ἐκάρῃ μοναχός τόν 1999 εἰς τήν Ἱ. Μ. Ἀναλήψεως Woodstock. Ἐχειροτονήθη Ἱεροδιάκονος κατὰ τήν ἐορτήν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (21/11/2000) εἰς τόν Καθεδρικόν Ναόν Ἀγίας Μαρκέλλης ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου.

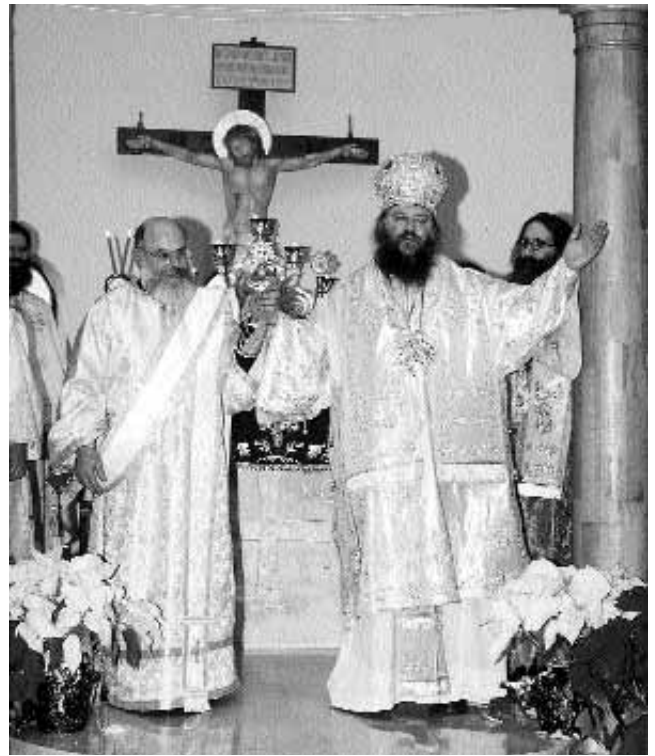
Ἱεροδιάκονος Σάββας

Τήν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων ὁ π. Σάββας, Μοναχός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως Woodstock Νέας Ὑόρκης ἐχειροτονήθη Ἱεροδιάκονος εἰς τόν Καθεδρικόν Ναόν Ἀγίας Μαρκέλλης ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου. Ὁ νεοχειροτονηθεῖς ἐγεννήθη καί ἐμεγάλωσε ἐν Ἀμερικῇ (Νέα Ὑόρκη).

Ίερομόναχος Νήφων

Ο Ίεροδιάκονος π. Νήφων αδελφός της Ί. Μονῆς Ἀναλήψεως Woodstock Νέας Ὑόρκης ἐχειροτονήθη Ίερομόναχος εἰς τόν Καθεδρικόν Ναόν Ἀγίας Μαρκελλῆς ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου, τήν 1/14 Ἰανουαρίου 2001. Τήν αὐτήν ἡμέραν ἔλαβε καί τό ὀφθίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Ο νεοχειροτονηθεὶς ἐγεννήθη καί ἐμεγάλωσε ἐν Ἀμερικῇ καί εἶναι βλάστημα τῆς ἐνορίας τῆς Ἀγ. Μαρκελλῆς.

Ίεροδιάκονος Ἐπιφάνιος

Κατά τήν ἐορτήν τῶν Θεοφανείων ὁ μοναχός π. Ἐπιφάνιος ἐχειροτονήθη Ίεροδιάκονος εἰς τόν Καθεδρικόν Ναόν Ἀγίας Μαρκελλῆς ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου. Ο νεοχειροτονηθεὶς ἐγεννήθη καί ἐμεγάλωσε ἐν Κύπρῳ, ἦλθεν διὰ σπουδᾶς εἰς Η.Π.Α. καί ἐκάρη μοναχός ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἀστορίας Πέτρου.

Ἡ φωτογραφία ἐκ τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς ὅπου διακρίνονται ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος καί οἱ ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς, Πειραιῶς, Χριστιανουπόλεως καί Μαραθῶνος ἐν μέσῳ τοῦ ἱερατείου.

Ἑορταστική ἐκδήλωση
εἰς Θήβαν
διὰ τὴν Πρωτοχρονιάν
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας

Συμμετεῖχον τὸ ὄρφανοτροφεῖον θηλέων «Ἁγία Τριάς» Ἰλίου, τὸ μουσικοχορευτικὸν συγκρότημα τοῦ Δήμου Ἄνω Λιοσίων καὶ χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰωάννου Κιαχόπουλου, πρωτοψάλτου τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν.
Διακρίνονται: ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας

κ. Χρυσόστομος,
ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Διονύσιος Καλάργυρος, ὁ αἰδεσιμώτατος π. Χαράλαμπος Χαμοσφακίδης καὶ ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Τιμ. Βλάχος.
Παρόντες ἦσαν ὁ Βουλευτής κ. Εὐάγγελος Μπασιάκος, ὁ Δήμαρχος Θηβῶν κ. Ἀλέξανδρος Κοφίνης, ὁ Ἀντιδήμαρχος κ. Εὐάγγελος Τούτουζας, καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τοπικῶν ἀρχῶν.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος Β' κατὰ τὴν κοπὴν τῆς Βασιλόπιττας ἐν μέσῳ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τὴν 2/15 Ἰανουαρίου 2001 εἰς τὰ ἀνακαινισθέντα γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 32.

Πανήγυρις Ἱεροῦ Ναοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσ/νίκης

Λαμπρά καί μεγαλοπρεπής ἡ ἐφετεινὴ πανήγυρις τοῦ Ἱ.Ν. Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης. Συμμετείχαν 6 Ἀρχιερεῖς: ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος, Χίου κ. Στέφανος, Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος, Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος.

Μετά τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐγένετο περιφορὰ τῆς ἱερᾶς εἰκόνης εἰς τὰς πέριξ ὁδούς τῆς Θεσσαλονίκης.

Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὁ ἱερός κληρὸς μετὰ τὸ πέρας τῆς Λιτανείας ἔξωθεν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 2001

Λαμπρός υπήρξε καί ἐφέτος ὁ ἐορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὴν πρωΐαν ἐτελέσθη Συνοδικὸν Συλλεΐτουργον εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου Β΄. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ πάντοτε μαχητικὸς Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τοῦ κεντρικοῦ ξενοδοχείου ΤΙΤΑΝΙΑ, ἐγένετο ἡ ἐορταστικὴ ἐκδήλωσις, εἰς τὴν ὁποίαν κεντρικὸς ὁμιλητὴς ἦτο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος.

ΟΜΙΛΙΑ

**τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ.
Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομε,

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀγιοὶ Ἀδελφοί,

Μέσα στό πέρασμα τῶν αἰώνων, ὁ ἐορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας λαμβάνει κάθε φορά μορφή διαφορετική. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, πού πέρασε δεινά καὶ γνώρισε διωγμούς πρωτοφανεῖς, ἔχει κάθε δικαίωμα νά ἐορτάζει καθημερινά καὶ σήμερα εἰδικότερα τοὺς θριάμβους τῆς. Καί αὐτό διότι οἱ θρίαμβοι τῆς Ὁρθοδοξίας μας εἶναι μοναδικοί. Ἀντικατοπτρίζουν τὴ νίκη τῆς θεϊκῆς αἰωνιότητος ἔναντι τῶν σαθρῶν ἀνθρωπίνων κατασκευασμάτων, τὴν ὑπεροχή τοῦ φωτός ἔναντι τοῦ σκότους καὶ τόν

θρίαμβο τῆς μόνης ἀλήθειας ἔναντι τοῦ ψεύδους.

Γιὰ ἐμᾶς πού συνειδητά ἀκολουθοῦμε τό πάτριον καὶ ὀρθόδοξο ἐορτολόγιο, ὁ σημερινὸς ἐορτασμός εἶναι διπλός.

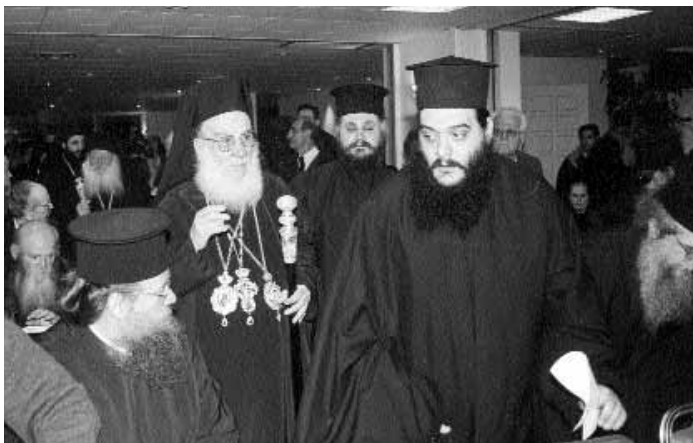
Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱερῶν Παραδόσεων, συνεχίζει νά ἀγωνίζεται. Οἱ Διωγμοὶ πού δεχθήκαμε δέν ἀνήκουν στό μακρινὸ παρελθόν. Ἀκόμη καὶ σήμερα βρίσκονται ἀνάμεσά μας, σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν αἴθουσα, ἄνθρωποι πού ἔζησαν ἀπὸ κοντά τό τί σημαίνει νά διώκεσαι γιὰ τὴν πίστη σου.

Γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας ὁ ἀγῶνας δέν σταματᾷ στὴν ἐποχὴ τῆς εἰκονομαχίας. Οἱ σύγχρονοι εἰκονομάχοι κινήθηκαν καὶ κινοῦνται ἐναντίον χιλιάδων ἀγνῶν ἀνθρώπων. Ἐπολέμησαν καὶ συνεχίζουν νά πολεμοῦν μέ μῖσος καὶ πρωτοφανὴ ἀγριότητα ὅλους ὅσους δέν ἔσκυψαν τὸν αὐχένα στίς ὑπαγορεύσεις τῶν Δυτικῶν. Τό «στῶμεν καλῶς» πού τόλμησαν νά ξεστομίσουν μέ σθένος οἱ ἀγωνιστὲς πατέρες μας, τό ξεπλήρωσαν ἀκόμη καὶ μέ αἷμα.

Οἱ διωγμοί, πού ἐξαπολύθηκαν ἀπὸ τὴν καινότομο Ἐκκλησία καὶ τό Κράτος ἰδιαίτερως κατὰ τὴ δεκαετία τοῦ '50, ἦταν ἀσταμάτητοι καὶ σέ ἀρκετὲς περιπτώσεις, αἵματοκυλισμένοι. Οἱ λιτανεῖες Ἱερῶν Εἰκόνων, ἡ τέλεση ἀκολουθιῶν καὶ οἱ ἐν γένει λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις ἀντιμετωπίζονταν ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τοῦλάχιστον ὡς διαδηλώσεις, μέ ὅ,τι συνεπάγεται κάτι τέτοιο. Οἱ μαρτυρίες γιὰ φυλακίσεις κληρικῶν τοῦ παλαιοῦ ἐορτολογίου εἶναι δεκάδες. Οἱ ἱερεῖς μας δικάζονταν «ἐπὶ ἀντιποίηση ἀρχῆς» καὶ στή συνέχεια τοὺς ξύριζαν καὶ τοὺς ἀποσχημάτιζαν. Τὰ ὄργανα τῆς τάξης συμπεριφέρονταν στοὺς κληρικούς χειρότερα καὶ ἀπὸ ἐγκληματίες.

Καὶ βέβαια στίς περισσότερες περιπτώσεις ἡ παρουσία τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως στίς ἀκολουθίες καὶ τελετές τῶν Γ.Ο.Χ. ἦταν δεδομένη. Κατὰ κοινὴ ὁμολογία οἱ διωγμοὶ πού ἐγίναν εἰς βάρος τῶν Παλααιομερολογιτῶν στή δεκαετία τοῦ 50, εἶναι οἱ χειρότεροι πού ἔχουν γίνεῖ στή χώρα μας εἰς βάρος θρησκευτικῆς κοινότητος.

Ὡστόσο, παρὰ τοὺς διωγμούς, ἡ κατ' ἀνατολὰς Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία οὐδέποτε θριαμβολό-

*Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
κ. Χρυσόστομος εἰσερχόμενος εἰς τὴν αἴθουσαν.*

γησης ζητωκραυγάζοντας, ή ζητώντας έπαίνους. Τέτοιες έκδηλώσεις άλλωστε είναι έκ διαμέτρου αντίθετες μέ τίς ιερές παρακαταθήκες, πού παραλάβαμε από τόν Κύριό μας Ίησού Χριστό, αλλά καί τούς Πατέρες καί Διδασκάλους τής Οίκουμένης. Ό ρόλος τής Όρθοδοξίας στόν κόσμο είναι έντελώς διαφορετικός. Τά έπινίκια τής Όρθοδόξου πίστεως έορτάζονται μέ έργα καί πράξεις. Η Έκκλησία μας διδάσκει πώς «μνήμη Αγίου είναι μίμησις Αγίου». Αυτό πρέπει νά κάνουμε καί έμείς. Τά κατορθώματα καί οί θυσίες τών Πατέρων μας δέν πρέπει νά καταλήξουν έπειταικά γεγονότα. Αλοίμονο εάν έφησυχάσουμε στίς δάφνες μας εγκαταλείποντας τόν άγώνα. Ό Άγώνας είναι συνεχής. Έχει άποδειχθεί πώς οί προσπάθειες τών καινοτόμων δέν έχουν τελειωμό.

Έτσι λοιπόν ή σημερινή ήμέρα δέν είναι άπλά μιá ιστορική επέτειος. Η άποκατάσταση τής τιμής τών ιερών εικόνων είναι ή άφορμή γιά νά τονιστεί ή συνεχής νίκη τής αλήθειας έναντι τής κακοδοξίας.

Οί 787 Θεοφόροι Πατέρες τής Οίκουμενικής Συνόδου είναι ξεκάθαροι μέσα από τήν άπόφασή τους, όπως αυτή μεταφέρθηκε στό Συνοδικό: «Έποφειλομένη πρós Θεόν έτήσιος εύχαριστία, καθ' ήν ήμέραν άπελάβομεν τήν του Θεού Έκκλησίαν, σύν άποδείξει τών τής εύσεβείας δογμάτων καί καταστροφή τών τής κακίας δυσσεβημάτων». Δηλαδή, σήμερα έορτάζουμε τή βίωση τής θείας αλήθειας, τόν εξαγιασμό διά του Αγίου Πνεύματος.

Είναι σαφές, πώς ή Έκκλησία μας δέν έορτάζει άπλώς γεγονότα πού συνέβησαν κάποτε. Δέ θυμάται ιστορίες παλαιών έποχών. Η μάχη τών εικονομάχων κατά τών ιερών εικόνων δέν είναι ένας μύθος από τό παρελθόν. Είναι μιá πραγματικότητα. Μιá μάχη πού άκόμη συντελείται. Μιá μάχη γεμάτη διδάγματα καί χρήσιμα παραδείγματα.

Όλοι μας όφείλουμε νά μάθουμε από αυτά τά παραδείγματα. Η άποστολή μας είναι σαφής. Οί νέοι μας, αυτά τά βλαστάρια πού θά χτίσουν τό αύριο θά πρέπει νά μπολιαστούν μέ αυτά τά παραδείγματα. Οί ρίζες τους θά πρέπει νά είναι ύγιείς καί βαθιές. Άν οί έπόμενες από έμάς γενεές δέν έχουν στή φαρέτρα τους τά όπλα τής πίστεως καί τών παραδόσεων, θά είναι άποκλειστικά καί μόνο δική μας ή ευθύνη.

Η οικόδομησιν ενός καλύτερου αύριο είναι καθήκον όλων ήμών τών μεγαλύτερων. Γιατί έμείς

Οί άρχιερείς τής Ίεράς Συνόδου καί ό ιερός κληρός.

Η χορωδία «Έργαστήρι Ψαλτικής» υπό τήν διεύθυνσιν του καθηγητού τής Βυζαντινής Μουσικής κ. Άθ. Παϊθανά.

Άποψις του άκροατηρίου.

Ό τελετάρχης τής έκδηλώσεως Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος Ταυλάριος.

Ο κεντρικός όμιλητής Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνος κ. Γερόντιος.

σήμερα ετοιμάζουμε τούς χτίστες του αύριο.

Έχουν περάσει 2000 χρόνια από την έλευση του Θεανθρώπου, 20 αιώνες γεμάτοι γεγονότα και έμπειρίες. Τό μέγα έρώτημα βεβαίως είναι ένα: Ποϋ βρίσκεται σήμερα ή Όρθοδοξία; Έχουμε τά πνευματικά έφόδια γιά νά αξιοποιήσουμε δημιουργικά τά κληροδοτήματα τών Πατέρων μας; Μήπως έχουμε έγκλωβισθει σέ μιά λανθασμένη νοοτροπία και βλέπουμε τά πράγματα όπως φαίνονται, ή όπως θέλουμε νά τά δοϋμε και όχι όπως πράγματι είναι; Τό πλούσιο παρελθόν μας είναι κληρονομιά και παρακαταθήκη. Οί υποχρεώσεις και εϋθύνες μας είναι τεράστιες. Ίδιαίτερα σήμερα, πού καταστάσεις και φαινόμενα, όπως ή παγκοσμιοποίηση, τό ήλεκτρονικό φακέλλωμα και ό ανένδοτος πόλεμος κατά τών παραδόσεων, βρίσκονται σέ πλήρη εξέλιξη.

Έδω βεβαίως είναι ή θέση τής Όρθοδοξίας και ιδιαίτέρως τής Έκκλησίας τών παραδόσεων, τής Έκκλησίας του πατρίου έορτολογίου. Όλα αυτά τά τεράστια οίκοδομήματα, τά τερατουρ-

γήματα πού μέ δόλο οίκοδομοϋν οί σύγχρονοι Έωσφόροι έχουν τήν «αχίλλειο πτέρνα» τους. Καί δέν μπορούν νά υπερνικήσουν τήν αλήθεια. Δέν μπορούν νά τήν αντιμετώπισουν, γιατί δέν αντέχουν τή δύναμη τών αληθινών λόγων.

Καί ή Όρθοδοξία είναι ή αλήθεια. Γι' αυτό τήν πολεμοϋν και θέλουν νά τήν φέρουν στά μέτρα τους. Προσπαθοϋν νά αλλάξουν άκόμη και τά λόγια του ίδιου του Εϋαγγελίου! Άλλά ποιός άραγε μπορεί νά όρθώσει τό ανάστημά του έναντι του Θεοϋ;

Τό ήλεκτρονικό φακέλλωμα είναι πλέον μιά οικτρή πραγματικότητα. Οί άνθρωποι, έχουμε μετατραπεί σέ αριθμούς· σέ νούμερα και σημεία σέ όθόνες υπολογιστών! Μιά μικρή ομάδα ανθρώπων προσπαθεί έδω και χρόνια νά διαφεντέψει τίς τύχες μας μέ κάθε τρόπο. Θέλουν νά γίνουν Θεοί και νά κυριαρχήσουν. Μάλιστα γιά νά καμφθεί κάθε αντίσταση, κάθε επανάσταση, διαδίδουν μέ κάθε τρόπο, πώς τό σύστημα είναι άτρωτο. Άλλά πόσο άτρωτο μπορεί νά είναι ένα σάπιο σύστημα;

Ή λεγόμενη νέα τάξη πραγμάτων στηρίζεται ως επί τό πλείστον στον έφησυχασμό και τή μακαριότητά μας. Οί μαέστροι αϋτής τής παράφωνης όρχήστρας προσπαθοϋν μέ κάθε τρόπο νά μās κοιμίσουν. Θέλουν νά εξαφανίσουν κάθε αντίθετη άποψη, κάθε αληθινό λόγο γιά νά μπορέσουν νά περάσουν τά δικά τους μηνύματα ανενόχλητοι. Πρέπει νά παραδεχθοϋμε βέβαια πώς κάποιες φορές οί αντιστάσεις πού αντιμετωπίζουν είναι αρκετά ισχυρότερες από αϋτές πού περιμένουν. Καί αϋτό γιατί μās πιάνουν στον ύπνο όπως λέει και ό λαός μας. Οί σημερινές εξελίξεις όμως δέν επιτρέπουν έφησυχασμό. Τά γεγονότα τρέχουν μέ ταχύτητες ύψηλές.

Ήδη τό λεγόμενο «βιβλίο τής ζωής» άνοιξε. Ή αποκρυπτογράφηση του ανθρώπινου γενετικού κώδικα, του γνωστού ως DNA, (Ντί Έν Έϊ) είναι γεγονός. Τήν ίδια ώρα κάποιον εύφάνταστον προσπαθοϋν νά επικοινωνήσουν μέ άλλους πολιτισμούς. Ένω κάποιον άλλοι μέσα στά σκοτεινά στρατηγεία τους σχεδιάζουν χίλιους δυό τρόπους γιά τήν καταστροφή τής ανθρωπότητας, σέ πνευματικό και υλικό επίπεδο. Καί βέβαια τό έρώτημα πού αναδϋεται από όλα αϋτά είναι ένα: «Ποϋ οδεϋουμε άδελφοί μου»;

(ή συνέχεια εις τό επόμενο)

«Διαπλεκόμενες» οι κακοδοξίες του κ. Ἑλ. Γκουτζίδη

του Σεβ. Ἀρχαῖας κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ ἔγγραφα, πού ὅπως φαίνεται, κυκλοφοροῦν ἀποκλειστικά καί μόνο ἐντός τῆς «Ἀνδρεϊκῆς» ομάδας τῆς «Ματθαϊκῆς» Παράταξης, εἶχαν τήν καλωσύνη νά μᾶς στείλουν ἄγνωστα σέ μᾶς ἄτομα. Τά εὐχαριστοῦμε εὐλικρινά.

Τά ἔγγραφα αὐτά, ἀπό μιᾶ πρώτη καί βιαστική ματιά πού προλάβουμε νά ρίξουμε, εἶναι πολύ ἐνδιαφέροντα καί χρήσιμα. Ἀναφέρονται ὄχι μόνο στίς καταγγελθεῖσες κακοδοξίες τοῦ γνωστοῦ «Ματθαϊκοῦ» θεολόγου κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, ἀλλά καί στή γενικώτερη κρίση πού τόν τελευταῖο καιρό ταλαιπωρεῖ τήν ομάδα αὐτή τῆς «Ματθαϊκῆς» Παράταξης. Διαπιστώσαμε ὅμως, πώς στά ἔγγραφα αὐτά μνημονεύονται καί ἄλλα, τά ὁποῖα δέν τά ἔχουμε. Καί εἶναι σέ μᾶς ἀπαραίτητα, γιά νά τά ἀξιολογήσουμε σωστά καί νά σχηματίσουμε μιᾶ πλήρη καί τεκμηριωμένη, περί τῶν ἔνδον πλέον, εἰκόνα, διά τά ὅσα ἀτυχῶς συμβαίνουν στό χώρο αὐτό τῶν «Ματθαϊκῶν», πού μαστίζεται ἀπό μιᾶ πρωτοφανή κρίση, πού πυροδότησαν οἱ κακοδοξίες τοῦ θεολογικοῦ τους συμβούλου.

Θά παρακαλέσουμε, λοιπόν, τά ἄγνωστα αὐτά ἄτομα, πού μᾶς ἔστειλαν τά πιό πάνω ἔγγραφα, ἢ καί ἄλλα, νά μᾶς στείλουν καί ὅσα ἄλλα ἔγγραφα ὑπάρχουν. Ἀπό δῶ καί πέρα, ἔχουμε νά ποῦμε πολλά, τόσο γιά τίς ἐν λόγω κακοδοξίες, ἀλλά καί γιά ὠρισμένα ἄλλα ἐνδιαφέροντα θέματα, ὅπως εἶναι ἡ κατάκριτη συμπεριφορά ὠρισμένων στελεχῶν τους νά ὑβρίζουν καί συκοφαντοῦν τήν Ἐκκλησία μας σέ διάφορα ἔγγραφά τους, τά ὁποῖα ζηλότυπα κυκλοφοροῦν μεταξύ τους γιά νά μή λάβουμε ἐμεῖς γνώση καί τούς ἀπαντήσουμε! Νέα ἦθη! Παρά τή θέλησή μας, λοιπόν, ἀπό δῶ καί πέρα, μέ ἐπίκεντρο τόν κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, ἔχουμε νά ποῦμε πολλά, μέ γνώμονα πάντα τό συμφέρον τῆς Ὁρθοδοξίας καί τήν ἀλήθεια, ὅσο πικρή κι' ἂν εἶναι. Ἐμεῖς, τουλάχιστον, δέν τήν φοβηθήκαμε ποτέ, γιατί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπο, ἀπό πολλά δεινά. Ἄς τό καταλάβει αὐτό κι' ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης.

Στό σημερινό ἄρθρο μας θά σχολιάσουμε μερικές παρατηρήσεις ἀναγνωστῶν μας πάνω σέ

προηγούμενα δημοσιεύματά μας ἀναφορικά μέ τίς κακοδοξίες τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ μας παρατηρεῖ ὅτι τίς ἴδιες περίπου κακοδοξίες περί Ἐκκλησίας τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη δέχονται καί οἱ «Ματθαϊκοί» τῆς ἄλλης ομάδας, πού τελεῖ ὑπό τόν λεγόμενο ἐπίσκοπο «Μεσσηνίας» Γρηγόριο. Μᾶς παρέπεμψε δέ στό «Ἡμερολόγιο 1999» τῆς ομάδας αὐτῆς, τό ὁποῖο στή σελ. 40, γράφει τά ἑξῆς κακόδοξα:

«Ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΣΩΜΑ τοῦ Χριστοῦ καί αὐτός εἶναι ΚΕΦΑΛΗ της, ἄρα εἶναι Αὐτή ἡνωμένη μετά τοῦ αἰωνίου Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἐχει δέ οὕτω, ἐν Αὐτῷ καί δι' Αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία αἰωνίαν ὑπαρξιν, καί δι' αὐτό δύναται νά χαρακτηρισθῇ καί Θεοῦπόστατος. Προϋπῆρχεν λοιπόν ἐξ ἀίδιου ἡ Ἐκκλησία, οἰονεῖ κεκρυμμένη ἐν τῷ Θεῷ, ὡς τό πρό τῶν αἰώνων ἀπόκρυφον μυστήριον.

Προϋπῆρχεν, ἐν τῇ σοφίᾳ καί παρουσίᾳ τοῦ Θεοῦ, ὡς πνευματική Ἐκκλησία μέσα εἰς τήν ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ, εἰς τήν ἔνωσιν τῶν τριῶν θείων προσώπων, τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»!

Δέν πρόκειται στό ἄρθρο μας αὐτό ν' ἀσχοληθοῦμε μέ τήν ἀναίρεση τῶν παραπάνω, ἢ καί ἄλλων, κακοδοξιῶν, πού ὑπάρχουν στό «Ἡμερολόγιο 1999» τῆς «Ματθαϊκῆς» αὐτῆς ομάδας.

Πραγματικά ὅμως κάνει ἐντύπωση ἡ σύμπτωση αὐτή στήν ἴδια κακοδοξία, ἀπ' τό ἕνα μέρος τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη κι ἀπ' τό ἄλλο τῆς ἐν λόγω ομάδας τοῦ λεγομένου «Μεσσηνίας» Γρηγορίου. Οἱ ἐξηγήσεις πού μπορούμε νά δώσουμε εἶναι τρεῖς.

Ἡ, ὅτι ἀντλοῦν κι οἱ δύο ἀπό τό θολό νερό τῆς ἴδιας δεξαμενῆς, πού εἶναι ὁ παπισμός, κι' ὠρισμένοι θεολόγοι, κυρίως Σλαῦοι, ἐπηρεασμένοι ἀπ' αὐτόν.

Ἡ, ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη καί τώρα κάποια ἀδιόρατη συνεργασία τῶν δύο μερῶν.

Ἡ, τό πιθανώτερο, ὅτι οἱ τῆς ομάδας τοῦ «Γρηγορίου», παρασύρθηκαν ἀπό τά «κηρύγματα» αὐτά τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη. Δέν πρέπει δέ

νά διαφεύγη ἀπ' τήν προσοχή μας ὅτι τίς θέσεις τῆς «Γρηγοριανῆς» ομάδας γιά τό ζήτημα τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἄσχετα ἂν αὐτές εἶναι ὀρθές ἢ ὄχι, πού τούς ὠδήγησε στό σχῆμα, τίς πρωτοεμφάνισαν στήν ἐνωμένη μέχρι τότε παράταξή τους καί τίς διεμόρφωσαν ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης, μέ τόν τότε κ. Μηνᾶ Κοντογιάννη, δηλ. τόν σημερινό «Ματθαϊκό» ἐπίσκοπο Κήρυκο! Αὐτοί, μετά ταῦτα μεταβλήθηκαν σέ σφοδρούς πολέμιους, ὅσων αὐτοί οἱ ἴδιοι κήρυτταν, χωρίς ποτέ νά αἰσθανθοῦν τήν ἀνάγκη μιᾶς αὐτοκριτικῆς καί ἀπολογίας τους! Καί τό ἀξιοπερίεργο εἶναι ὅτι τά ἄτομα αὐτά πρωτοστάτησαν στό νά τιμηθῇ ἀδίκως ἀπό τήν παράταξή τους ὁ ἀείμνηστος ἐπίσκοπος Κορινθίας Κάλλιστος, ὡς δῆθεν ὑποστηρικτής τῶν γνωστῶν εἰκόνων τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καί τῆς Ἀγίας Τριάδος, πού τότε αὐτοί θεωροῦσαν κακόδοξες, ἐνῶ τώρα θεωροῦν κακοδόξους, ὅσους τίς ἀπορρίπτουν! Καί δέν εἶχαν ποτέ τό θάρρος καί τήν ἐντιμότητα νά μεταβοῦν στό τάφο τοῦ ἀειμνήστου Καλλίστου καί νά τοῦ ζητήσουν συγγνώμην!

Ἀλλά, τί νά περιμένει κανεῖς!

ΑΛΛΟΣ ἀναγνώστης μας διετύπωσε τό ἐρώτημα, μήπως εἴμαστε ὑπερβολικά αὐστηροί στήν «Ματθαϊκή» Παράταξη, μέ τά ὅσα γράψαμε γιά τήν εὐθύνη ὅλης τῆς Ἱεραρχίας τῆς «Ἀνδρεϊκῆς» ομάδας, ἐπειδή δέν κατεδίκασε, ὅπως ὠφείλε, τόν ἐκπεσόντα ἀπό τήν ὀρθή πίστη θεολόγο της.

Νομίζουμε, πώς ἔχουμε δίκιο θεωρώντας συνυπεύθυνους ὅλους τούς ἐπισκόπους τῆς ομάδας αὐτῆς γιά τήν ἀδράνειά τους. Κι' αὐτό γιά τούς ἐξῆς λόγους:

Πρῶτον. Ἡ «Ἀνδρεϊκή» Σύνοδος δέν ἔκανε τό καθήκον της ἀπέναντι στήν Ὁρθόδοξη πίστη, γιά τά ὅσα «γυμνῇ τῇ κεφαλῇ» διακηρύττει καί μέ φανατισμό ὑποστηρίζει ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης, ὅπως ἐξηγήσαμε στό προηγούμενο ἄρθρο μας.

Δεύτερον. Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ὁ ἐν λόγω θεολόγος, κηρύττει στήν «Ματθαϊκή» Παράταξη τίς κακοδοξίες του αὐτές. Τό 1978, τό περιοδικό της «Κῆρυξ Γνησίων Ὁρθοδόξων» (Ὀκτ. - Νοεμβ. 1978, σελ. 30) δημοσίευσε ἀποσπάσματα ἀπό εἰσήγηση πού ἔκανε ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης σέ «Πανελλαδικό συνέδριό» της, στά ὁποῖα ὑποστήριζε τά ἐξῆς: «Ἡ Παναγία Τριάς, ἡ πρώτη καί τελεία Ἐκκλησία, ἥτοι ἡ κοινωνία τῆς ὁμοουσίου καί ἀδιαιρέτου Τριάδος, καλεῖ εἰς

δευτέραν Ἐκκλησίαν τούς Πρωτοπλάστους, ἥτοι εἰς κοινωνίαν καί ἔνωση τῶν πρωτοπλάστων μετ' Αὐτῆς (τῆς Ἀγίας Τριάδος)».

Ἀπό τό 1978 τοῦλάχιστον κηρύσσει ὁ κ. Ἑλευθέριος τίς κακοδοξίες του! Εἴκοσι τρία ὁλόκληρα χρόνια! Καί κανεῖς τους δέν ἀντέδρασε. Οὔτε καί τώρα, πού ἐμεῖς καταγγείλαμε τίς πλάνες του αὐτές!

Τρίτον. Ὑπάρχουν ὅμως καί ἐπίσκοποι τῆς «Ἀνδρεϊκῆς» Συνόδου πού ρητά δηλώνουν, πώς συμφωνοῦν μέ τίς αἰρετικές αὐτές διδασκαλίες τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη! Εἶναι π.χ. ὁ ἐπίσκοπός τους κ. Κήρυκος Κοντογιάννης, ὁ ὁποῖος γράφει σχετικά:

«Ἡ ἰδική μας ὑπεύθυνος γνώμη ὡς Ἀρχιερέως καί Θεολόγου εἶναι ὅτι ἐγκρίνομεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τό ἄρθρον τοῦ κ. Γκουτζίδη»!

Νά, γιατί ἡ «Ἀνδρεϊκή» Σύνοδος, δέν καταδίκασε μέχρι σήμερα τόν ἐκπεσόντα ἀπό τήν Ὁρθόδοξη πίστη κ. Ἑλ. Γκουτζίδη! Ποιοί νά τόν καταδικάσουν; Ὅσοι συμφωνοῦν «ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους» μαζί του;

Ἐχουμε ἄδικο, λοιπόν, ὅταν θεωροῦμε συνυπεύθυνους ὅλους τούς «Ματθαϊκοῦς» ἐπισκόπους, καί τῶν δύο ομάδων προσθέτουμε σήμερα, γιά τίς κακοδοξίες αὐτές; Ἀσφαλῶς, ὄχι!

ΤΕΛΟΣ, ἄλλος ἀναγνώστης μας παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης πιθανόν νά παρασύρθηκε στό ὀλίσθημά του αὐτό ἀπό τίς «φλυαρίες» τῶν Νεοορθοδόξων τοῦ Χρήστου Γιανναρά περί «προσώπου», πού ἀνάγουν τό πρότυπό του στά πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Καί ναί μέν, δέν γνωρίζουμε ἐάν καί κατά πόσον ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης εἶναι ὀπαδός καί τοῦ κ. Γιανναρά καί τῶν ἄλλων Νεοορθοδόξων. Ἐκεῖνο ὅμως πού γνωρίζουμε εἶναι πώς οἱ κακοδοξίες αὐτές ξεκίνησαν ἀπό τόν παπισμό καί ὠρισμένους Ρώσους θεολόγους, τύπου Χομιακῶφ καί τῶν ὀπαδῶν (π.χ. Εὐδοκίμωφ), καί διοχετεύτηκαν στήν Ἑλλάδα ἀπό ὀρισμένους καθηγητές. Σχετικά, σέ προηγούμενο ἄρθρο μας, πού δημοσιεύθηκε στή «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» (τ. 900 Ὀκτ. - Νοεμβ. 1999) ἔχουμε γράφει τά ἐξῆς, ἀπό τά ὁποῖα φαίνεται ξεκάθαρα ἀπό ποῦ ξεκίνησαν οἱ κακοδοξίες αὐτές τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη.

«Βεβαίως, οἱ αἰρετικοί τῆς Δύσεως ὑπαινίχθησαν αὐτή τήν κακοδοξία, τήν ὁποία μάλιστα ὠρισμένοι Νεοσημερολογίτες θεολόγοι καί δὴ Πανεπιστημιακοί καθηγητές, τήν ἀναμνηρκαρίζουν γιά νά θαμπώνουν

μέ την «σοφία» της παραδοξολογίας τους τούς άμα-
θεϊς άκροατές τους, πού έκστασιάζονται σ' ό,τι πα-
ράξενο, έστω και κακόδοξο, θ' άκούσουν!

Και για νάμαστε πιό σαφεϊς. Τήν κακοδοξία αυτή
τήν άνέπτυξεν έν σπέρματι ό Παπισμός! 'Η Β' Βατι-
κανική Σύνοδος, και παρακαλοϋμε νά προσεχθῇ ή
όρολογία των παπικών για νά συγκριθεϊ μέ όσα άνω-
τέρω ύπεστήριζε ό κ. 'Ελ. Γκουτζίδης, ειπε για την
'Εκκλησία ότι είναι μία άπ' την πηγή της: «τό ύπέρ-
τατο πρόσωπο και ή άρχή αυτού του Μυστηρίου, της
'Εκκλησίας, είναι ή ένότητα των τριών προσώπων
της Αγίας Τριάδος στον ένα Θεό, Πατέρα, Υίο και
'Αγιο Πνεϋμα» Unitatis Redintegratio Β' Σύνοδος
Βατικανού· Διάταγμα Για τον Οικουμενισμό».

Είναι όλοφάνερο πως πηγή των κακοδοξιών
αυτών του κ. 'Ελ. Γκουτζίδη είναι ό παπισμός κι'
όσοι έπηρεάστηκαν άπ' τά κηρύγματά του. 'Επί-
σης μερικοί Ρώσοι θεολόγοι, παληότεροι (Χομια-
κώφ) και νεώτεροι (της Θεολογικής Σχολής Παρι-
σιού). Διά μέσου αυτών και ώρισμένοι Νεοημερο-
λογίτες θεολόγοι, καθηγητές πανεπιστημίου κ.λπ.

Μέχρι σήμερα αποφύγαμε ν' αναφέρουμε τέ-
τοια όνόματα, για νά μή προσφέρουμε έτοιμο
ύλικό στον κ. 'Ελ. Γκουτζίδη, για νά μπορεϊ νά
λέει ότι κι' άλλοι ύποστηρίζουν τις ίδιες άπό-
ψεις. Ναί, αλλά αυτοί οι άλλοι, δέν είναι «γνήσι-
οι» 'Ορθόδοξοι, όπως αυτός, αλλά σχισματικοί
και κακόδοξοι άπό «γεννησημιού» τους! Και θά
ήταν άστοχο νά καταφεύγει κανείς σε τέτοια
άτομα, για νά βρη ύποστηρικτές του! Πράγματι,
ό κ. 'Ελευθέριος δέν κατέφυγε σε τέτοια άτομα.
Και καλά έκανε! Τουλάχιστον ενήργησε μία φο-
ρά μέ ευφύια, κι' είναι προς τιμή του. Γι' αυτό
τον συγχαίρουμε!

'Ενας τέτοιος Νεοημερολογίτης θεολόγος,
πού πριν άπό είκοσι χρόνια, τό 1980, ως νεαρός
θεολόγος ύποστήριζε τις άπόψεις αυτές, ότι ή

'Αγία Τριάδα άποτελεϊ «'Εκκλησία», έπηρεασμέ-
νος άπό τον κακοδοξώτατο Ρώσο θεολόγο του
Παρισιού Παϋλο Εϋδοκίμωφ, είναι ό π. Γ. Με-
ταλληνός, ό όποιος σήμερα έχει ξεελιχθεϊ σ' ένα
σοβαρό κι' άξιόλογο έπιστήμονα. Κι είμαστε βέ-
βαιοι, πως έχει πλέον αναθεωρήσει τις άτυχείς
πρώτες του αυτές άπόψεις. Πιστεύουμε ότι τώρα
θά παρακαλεϊ τον Κύριο νά τον συγχωρήσει γι'
αυτό, λέγοντας «άμαρτίας νεότητός μου και
άγνοίας μου μή μνησθῇς..., Κύριε» (Ψαλμ. 24, 7)!

'Ο π. Γ. Μεταλληνός σε ένα πρωτόλειο και
80σέλιδο μελέτημά του πού φέρει τον τίτλο «'Η
'Εκκλησία» (σελ. 11), έγραψε:

«Κατά την πρώτη φάση της ή 'Εκκλησία, πού
ύπήρχε αιώνια μέσα στη σοφία του Θεού, αρχίζει
νά ύπάρχει και λυτρωτικά για τον κόσμο και τον
άνθρωπο, σαν ούράνια 'Εκκλησία, πριν ακόμη άπ'
τήν δημιουργία του υλικού κόσμου. 'Ο Τριαδικός
Θεός, πού ή ύπαρξή Του, έχει τον χαρακτηρα μιās
«άπόλυτης εκκλησίας» σαν κοινωνία άπόλυτης ισό-
τητος και όμοτιμίας, δημιουργεί και σώζει εκκλη-
σιολογικά - κοινωνικά, εντάσσοντας τον άνθρωπο
και τά πάντα μέσα στην κοινωνία Του».

ΑΠΟ ΟΛΑ όσα άνωτέρω σημειώσαμε φαίνε-
ται ότι ή «διαπλοκή» των κακοδοξιών του κ. 'Ελ.
Γκουτζίδη ξεκινά άπ' τον παπισμό και ώρισμέ-
νους Ρώσους θεολόγους για νά καταλήξει σε με-
ρικούς δικούς μας θεολόγους.

Ήρα γε ό κ. 'Ελ. Γκουτζίδης θά ήθελε νά όδη-
γήσει τά θύματά του στον παπισμό; Ήν όχι,
είναι καιρός ν' αφήσει κατά μέρος τους έγωϊ-
σμούς και ν' αναθεωρήσει την στάση του. 'Ας
«έλθῃ εις εαυτόν»!

'Αλλοιώς, θά είναι άξιος της όργης του Θεού,
πού άπευχόμαστε ειλικρινά.

† 'Ο Άχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΛΑΒΟΜΕΝ

«Φιλήματα 'Ιούδα»

Ή πέμπτη έκδοσις του γνωστού
λευκώματος φωτογραφιών όπου άπο-
καλύπτεται τό σχέδιον της προδοσίας
της 'Ορθοδοξίας ύπό των συγχρόνων
'Ιούδων.

Διατίθεται εκ των διβλιοπωλείων
«'Αγιον Όρος» (Γερανίου 20) και
«Βασιλεύουσα» (Λυκούργου 9) των
'Αθηνών.

«Στάρετς Λεωνίδας της 'Οπτινα»

Του άξιολόγου συγγρα-
φέως κ. Πέτρου Μπότση.
Διατίθεται εις τά θρη-
σκευτικά διβλιοπωλεία.

Μαρκέλλα Μοναχή

Τὴν Δευτέραν 6/19 Φεβρουαρίου 2001, ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Μ. Φωτίου, ἐξεδήμησεν πρὸς Κύριον ἡ ἐπὶ 35 ἔτη Ἡγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Νενήτων Χίου, Μαρκέλλα Μοναχή (Σαράκη) εἰς ἡλικίας 84 ἐτῶν. Ἡ Μοναχή Μαρκέλλα ἀρχικῶς εἶχε μονάσει εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Τρύφωνος καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡγουμένη τὸ 1966.

Ἦτο ἐνάρετος μοναχή καὶ δραστηρία. Ἀνέδειξε καὶ συνετήρησε τὸ Μοναστήριον ἐπιδιδομένη παραλλήλως εἰς ἔργα φιλανθρωπίας καὶ ἔχαιρε μεγάλης ἐκτιμήσεως εἰς τὴν Χιακὴν κοινῶν. Εἷη ἡ μνήμη αὐτῆς αἰωνία.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ τεῦχος ὑπ' ἀρ. 903 τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» καὶ εἰς τὴν στήλην τῶν σχολίων ἀνεδημοσιεύθη αὐτοῦσιον σχόλιον τῆς ἐφημερίδος «Χώρα» (26/3/2000) ὑπὸ τίτλον «Παπικοὶ Ἀμφισβητοῦν τὴν Ἀνάστασιν». Εἰς τὸ κείμενον τῆς ἐφημερίδος τὸ ὁποῖον ἀνεδημοσιεύθη ἀμετάβλητον, ὑπάρχουν κάποια σημεῖα ἀσαφῆ καὶ μᾶλλον δυσνόητα ὅπως: «... ὁ πρῶτος τῶν παπικῶν «θεολόγων» διαστρέφοντας τὰ εὐαγγελικά κείμενα, ἐπιχειρεῖ νὰ δημιουργήσῃ χρονοτροπικά - χρονοτοπικά κενὰ στὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως. Ὑποστηρίζει μαζί μέ τόν δεύτερον πῶς τὴν τρίτην ἡμέραν, ἔγινε τάχα γνωστή ἡ Ἀνάστασις σχετίζοντάς τιν ἐπίτηδες μέ τὴν διαπίστωση τοῦ κενοῦ τάφου». Εἰς τὴν ἀνωτέρω πρότασιν ἡ λέξις «τάχα» δημιουργεῖ παρεξηγήσεις καὶ προφανῶς πρόκειται περὶ λάθους τοῦ ἀρθρογράφου. Διότι εἶναι πέραν πάσης ἀμφιβολίας ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνέστη ὁ Κύριος καὶ βεβαίως ἔγινε γνωστή ἡ Ἀνάστασις. Τὸ σφάλμα τῶν παπικῶν «θεολόγων», ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν ὁλοκλήρου τοῦ κειμένου, εἶναι ὅτι ἐξαρτοῦν τὴν πιστοποίησιν τῆς Ἀναστάσεως μόνον ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν τοῦ κενοῦ τάφου,

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἄρθρου
«Δεκατρεμερίτικος γνήσιος προτεσταντισμός»,
ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἐπόμενο.

ἐνῶ ἀμφισβητοῦν τὰς ἐμφανίσεις τοῦ Ἀναστά-
ντος Χριστοῦ εἰς τοὺς Μαθητάς θεωροῦντες
αὐτάς φανταστικάς! Ὅμως ἡμεῖς πιστεύομεν
εἰς τὴν τριήμερον **ὁλόσωμον** Ἀνάστασιν τοῦ
Κυρίου, ὁ ὁποῖος πράγματι ἀνέστη καὶ **ἐνεφα-
νίσθη** εἰς τοὺς μαθητάς, **συνέφαγεν** μετ'
αὐτῶν καὶ **ἐψηλαφίσθη** ὑπ' αὐτῶν.

Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας εἰς τὸ ὑπ'
ἀριθ. 907 τεῦχος τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδο-
ξίας», εἰς τὴν λεζάντα τῆς σελ. 9, ἡ ὁποία
ἀναφέρεται εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ
Ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀνεγράφη
«π. Ἰωάννης» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «π. Νεκτάριος
Ἐλευθερίου», ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἐφημέριος
τοῦ πανηγυρίσαντος ναοῦ.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΣΕΡΒΩΝ

Κάτωθι δημοσιεύομεν τὰ ὀνόματα ὧν ἀνταπε-
κρίθησαν εἰς τὸ κάλεσμα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν
ἐνίσχυσιν τῶν ἀδελφῶν μας Γ.Ο.Χ. Σερβίας ὑπὲρ
ἀνεγέρσεως Ἱ. Ναοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν:

I.N. ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ - ΣΑΛΑΜΙΝΑ	110.000
I.M. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ	50.000
I.N. ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΡΟΔΟΣ	35.000
I.N. ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ - ΘΗΒΑ	65.000
I.N. ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΣΕΡΡΕΣ	159.000
I.N. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤ/ΣΗΣ - Π. ΦΑΛΗΡΟ	34.000
I.M. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΛΕΥΘ/ΤΡΙΑΣ - ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ	100.000
I.N. ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ	80.000
I.M. ΑΓ. ΜΗΝΑ - ΑΝΘΟΥΣΑ	112.000
I.N. ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ - ΑΜΟΡΓΟΣ	10.000
ΚΑΡΑΠΟΥΛΟΤΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ - ΧΑΛΚ/ΚΗ	1.000.000
I.N. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - ΚΑΒΑΛΑ	200.000
I.N. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣ/ΜΟΥ - ΛΑΜΙΑ	80.000
I.N. ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΧΑΛΚΙΔΑ	436.500
I.N. ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ - ΡΟΔΟΠΟΛΙΣ	100.000
I.N. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΟΡΓΟΘΠΗΚΟΟΥ - ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ	50.000
I.N. ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ - ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ	120.000
I.M. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ - ΟΙΝΟΗ	30.000
I.N. ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ - Ν. ΦΙΛ/ΦΕΙΑ	232.000
I.N. ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΑΣ - ΚΑΡΥΣΤΟΣ	100.000
I.N. ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΣΑΜΟΣ	100.000
I.N. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΑΧΑΡΝΑΙ	165.000
I.N. ΕΥΑΓ/ΣΜΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΚΑΡΑΒΑΣ	50.000
I.N. ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ - ΓΛΥΦΑΔΟΣ	100.000

Σκαλιάραιες τῆς Επικαιρότητας

Ἐν ὧρει τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τῶν Γ.Ο.Χ. ἐξεδόθη τό ἀκόλουθον:

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ἐξ ἀφορμῆς τῆς προσεχοῦς ἐλεύσεως τοῦ πάπα στὴν Ἑλλάδα προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ἡ ἐξαγγελία τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ πάπα στὴν Ἑλλάδα τὸν προσεχῆ Μάϊο μᾶς ἄφησε ἐμβρόντητους.

Εἶναι γεγονός πρωτοφανές γιατί πράγματι εἶναι ἡ πρώτη φορά πού αἰρετικός πάπας θά πατήσῃ τό πόδι του στὴν Ἑλλάδα, ἀφ' ὅτου ἡ παλαιὰ Ρώμη περιέπεσε στὴν αἵρεση καί ἀποκόπηκε τό 1009 μ.Χ. ὀριστικά ἀπὸ τό σῶμα τῆς Μιᾶς Ἀγ. Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία.

Καί ἂν μὲν ἤρχετο ἀνεπίσημα ὡς ἰδιώτης κανεῖς δέν θά μπορούσε, τὴν σημερινή ἐποχή τοῦλάχιστον, νά τὸν ἐμποδίσῃ, παρά τό γεγονός ὅτι ὁ παπικός θεσμός κατὰ τὴν τελευταία χιλιετία καί ὄχι μόνον, ὑπῆρξε γιά κάθε ὀρθόδοξο, καί μάλιστα Ἑλληνα ὁ πλέον μισητός φορέας, γιατί κατέστρεψε καί τό γένος μας καί τὴν πίστη μας.

Βεβαίως, καί στὴν περίπτωσιν αὐτή, ἐμεῖς οἱ γνήσιοι ὀρθόδοξοι θά κάνουμε τό καθήκον μας, ὅπως τό κάνει ὁ ἑλληνικός λαός σέ ἀνάλογες περιπτώσεις, ὅταν καταφθάνουν στή χώρα μας πρόσωπα τὰ ὁποία κατ' οἰονδήποτε τρόπον προκαλοῦν τὴν φιλοτιμίαν του.

Ἐν προκειμένῳ ὅμως, τό πρᾶγμα εἶναι ἀσυγκρίτως χειρότερον καί πλέον ὀδυνηρόν. Ὁ κακόδοξος πάπας ἐξήρτησε τὴν ἔλευσίν του στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ κ. Χριστοδούλου, ἡ ὁποία ὕστερα ἀπὸ περίτεχνες διατυπώσεις πρὸς ἐμπαιγμόν τῆς κοινῆς νοημοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μέ «περισσὴν εὐγένειαν» τοῦ παρεσχέθη!

Ἔτσι λοιπόν, «τό μυστήριον τῆς ἀνομίας ἐτελειουργήθη» αὐτὴ τὴν φορά μέ πρωταγωνιστές τὸν κ. Χριστόδουλο καί τοὺς σὺν αὐτῷ Ἐπισκόπους τῆς Συνόδου του, ἀλλὰ καί ὁλόκληρην τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Κρατικοδίατης νεομερολογίτικης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πλὴν δύο ἐπαινετῶν ἐξαιρέσεων μέχρι στιγμῆς.

Αὐτοί, (οἱ Συνοδικοί) ἔχουν γιά τό θέμα αὐτό «μεῖζον κρίμα» ἀπὸ τὸν πάπαν, ὁ ὁποῖος τέλος πάντων εἶναι αὐτός πού εἶναι, δηλαδή αἰρετικός καί ἀνθέλλην! Τό νά εὐρίσκονται ὅμως Ἑλληνες, ἔστω καί νεομερολογίτες, ὡς ὁ κ. Χριστόδουλος, καί νά στρώνουν τό χαλί νά πατήσῃ στὴν Ἀθήνα ὁ πάπας καί μάλιστα ὡς ἀρχηγός ἐκκλησίας, αὐτό εἶναι ἐξωφρενικό.

Ὡς ἐκ τούτου, οἱ μεγαλοστομίες καί οἱ δακρύβρεκτες «κορῶνες» τοῦ κ. Χριστοδούλου ὅτι δῆθεν ἀγωνίζεται ὑπὲρ τοῦ γένους καί τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι γιά τὴν ἐξαπάτησιν τῶν ἀφελῶν, γιατί πράγματι δίνει ἀγῶνες γιά δευτερεύοντα, ἢ τριτεύοντα ζητήματα καί συνεγείρει τὸν λαόν μέ λαοσυνάξεις καί ὑπογραφές, ὅπως εἶναι τό θέμα τῶν ταυτοτήτων, ὅμως τὰ οὐσιαστικά θέματα πίστεως ἀφήνουν τὸν ἄνδρα ἀσυγκίνητον, γιά νά μὴ εἰποῦμε ὅτι ἐνσυνείδητα πουλάει τὴν ὀρθοδοξίαν στοὺς ἰσχυρισμούς τοῦ κόσμου, μέ ἀντάλλαγμα τὸν ἐξωραϊσμό του, ὡς δῆθεν ἐκσυγχρονιστοῦ καί συνεργασίμου μεταπράτη τῶν τιμαλφῶν τῆς πίστεώς μας.

Ὁ κ. Χριστόδουλος κατέστη, ἢ μᾶλλον φαίνεται, ὅτι ἦταν πάντοτε παπόφιλος γιά νά μὴ εἰποῦμε παπόδουλος!

Ὅμως στὴν διαχρονικὴ ἱστορία τῆς χώρας αὐτῆς οἱ προδίδοντες ἦταν ἐλάχιστοι. Καί τοὺς ἀναφέρει ὀνομαστί ἡ ἱστορία ὡς παραδείγματα πρὸς ἀποφυγὴν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νά συμμετάσχουν εἰς τὰ τμήματα κατάρτισεως Ἱεροψαλτῶν καί Κατηχητῶν νά ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μέ τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν τμημάτων εἰς τό τηλ. 3828280.

Ὁ ἑλληνικός λαός ἀγαπάει τόν τόπο του, τήν ἱστορία του, τήν πίστη του. Καί σήμερα βλέπει κατὰ πληκτος νά ἐπαληθεύονται ὅσα ἡ ἡμέτερη Ἐκκλησία τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἀπό τό 1924 ἔχει καταγγεῖλλει, ὅτι δηλ. ὀρισμένοι ἀνάξιοι ἐκκλησιαστικοί ἡγέτες, ὅπως ἦταν ὁ τότε Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος φράγκεψαν ὅσους τούς ἀκολούθησαν.

Καί ἰδού, τό φράγκεμα αὐτό ὁλοκληρώνεται· στόν τόπο μας μέ τήν προδοσία τῆς σύγχρονης Ἱεραρχίας τῆς νεοημερολογίτικης Ἐκκλησίας, γιά τήν ὁποία ἐνδιαφέρονται μόνον μήπως ἀντιδράσουν βίαια οἱ παλαιοημερολογίτες ἤ προσχωρήσουν σ' αὐτούς ὅσοι ἀντιτίθενται στήν ἔλευση τοῦ πάπα στήν Ἀθήνα.

Ἄς γνωρίζουν ὅμως ὅτι καί τά δύο αὐτά θά συμβοῦν.*

Αὐτά ἐπὶ τοῦ παρόντος καί ἰκετεύομεν τόν Κύριον νά «ἐκγελάσῃ» τούς ἰσχυροῦς καί ματαιώσῃ τήν ἔλευσι τοῦ πάπα, τόν ὁποῖον ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός ἀποκαλεῖ ἀντίχριστο, στήν αἵματοπότιστη καί μαρτυρική Ἀγία γῆ μας.»

Ἀθήνα τῇ 13ῃ Μαρτίου 2001
ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν

* Τινές παρεξήγησαν τούς λόγους τούτους τοῦ Μακαριωτάτου καί σκοπίμως ἐθεώρησαν ὅτι εἶναι προτρεπτικοί διά βίαια ἐπεισόδια. Δέν εἶναι προτρεπτικοί ἀλλά προβλεπτικοί. Ὁ Μακαριώτατος προβλέπει ὅτι θά συμβοῦν, ἄν καί βεβαίως δέν τά ὑποκινεῖ.

Ὁ κ. Χριστόδουλος ἐμπαίζει τόν ἑλληνικόν λαόν

Ὁ «Ἀρχιεπίσκοπος» τῶν νεοημερολογιτῶν κ. Χριστόδουλος ἐμμέσως εἶχε «δῶσει τό πράσινον φῶς» εἰς τόν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας διά τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα.

Τοῦτο ἀποκαλύπτεται εἰς ἀπαντητικήν ἐπιστολήν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρός τόν Σύλλογον «Ἁγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς» Χαλκιδῆων Γ.Ο.Χ., οἱ ὅποιοι τοῦ ἀπέστειλαν ἐπιστολήν διαμαρτυρίας διά τήν πρόσκλησιν τοῦ Πάπα.

Παραθέτομεν τό κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Προέδρου κ. Κ. Στεφανόπουλου:

Κυρίαν Μαγδαληνή Βλάχου
Πρόεδρο Χριστιανικοῦ Συλλόγου
«Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς»
Μενεδήμου & Ἀποστόλη 341 00 Χαλκίδα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 - Fax: 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
† Ὁ Πειραιῶς ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀττικῆς ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑσωτερικοῦ ἔτησίᾳ δραχ. 1500
Ἑξωτερικοῦ ἔτησίᾳ δολλάρια 50
Τιμή φύλλου δραχ. 100
Ἐπιστολαί, συνδρομαί καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται
εἰς τά γραφεῖα: Περιδικόν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Τήν εὐθύνη τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς
τῶν καί ὄχι ἡ Συντακτική Ἐπιτροπή τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513

Κυρία Πρόεδρε,

Ἀπαντῶ σέ ἓνα μόνο σημεῖο τῆς ἐπιστολῆς
σας, σ' αὐτό πού γράφετε ὅτι θά ἔπρεπε τῆς προ-
σκλησεως τοῦ Πάπα νά προηγηθεῖ συνεννόηση
μέ τήν Ἐκκλησία.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος μέ ἀνακοίνωσή της τῆς 1ης
Δεκεμβρίου δηλαδή πρό τῆς μεταβάσεώς μου
στή Ρώμη ἐδήλωνε μεταξύ ἄλλων: «Ἡ Ἱερά
Σύνοδος κρίνει ὅτι κατ' ἀρχήν δέν ἔχει ἀρμοδιό-
τητα νά συμφωνήσῃ ἢ ὄχι μέ τήν προσκυνηματι-
κή αὐτή ἐπίσκεψη καί οὔτε ἔχει ἀντίρρηση». Συ-
νεπῶς δέν ὑπῆρχε ἀνάγκη ἄλλης συνεννοήσεως.

Γιά τά λοιπά θέματα ἀρκοῦμαι νά γράψω ὅτι
δέν συμφωνῶ καί ὅτι λησμονεῖτε τά ζητήματα
ἐθνικοῦ συμφέροντος καί διεθνoῦς εἰκόνας τῆς
χώρας.

Μέ χαιρετισμούς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ